

These are a few of her favourite things

Jorunn Veitebergs smykkesamling

Nordenfjeldske Kunstindustrimuseum

100 tekster om
42 smykker

Av studenter og ansatte ved DMMH

Dronning Mauds Minne høgskole for barnehagelærerutdanning
2018

Tekst i tilknytning til smykkesamlingen 30.10.2018

6. Pentti Sarpaneva, Pitsi (blonde) (ca 1967). Bronse

Dette smykket valgte jeg på grunn av at jeg syntes det var et av de fineste smykkene som var i hele utstillingen. Dette er helt klart et armbånd som jeg selv kunne ha brukt. Det er et armbånd som passer til det meste, både til hverdag og fest. Det er veldig rart å tenke på at det ble laget i 1967 og enda synes jeg det passer til å kunne brukes nå. Besøket på

kunstindustrimuseet var egentlig ganske spennende.

Det var veldig mye forskjellige smykker, og jeg ble veldig fasinert av hvordan alt det kunne være

smykker som Jorunn Veiteberg hadde brukt. Hun har også veldig varierende stil og er ikke redd for å

skille seg ut noe man lett kan se. Det var veldig

interessant å høre historien bak noen av smykkene.

Både hvordan hun hadde fått smykkene, og i hvilke anledninger hun brukte de ulike smykkene. Jeg

personlig syntes det var litt for mye spesielt, og ville

nok ikke brukt mye av det selv. Men akkurat dette

armbåndet likte jeg skikkelig godt. Jeg la ikke så

veldig godt merke til det på hverken runde en eller

to. Men da vi skulle gå en siste runde for å ta bilder som vi skulle bruke til de ulike arbeidskravene la jeg merke til det.

Kvinnemerket- feminisme

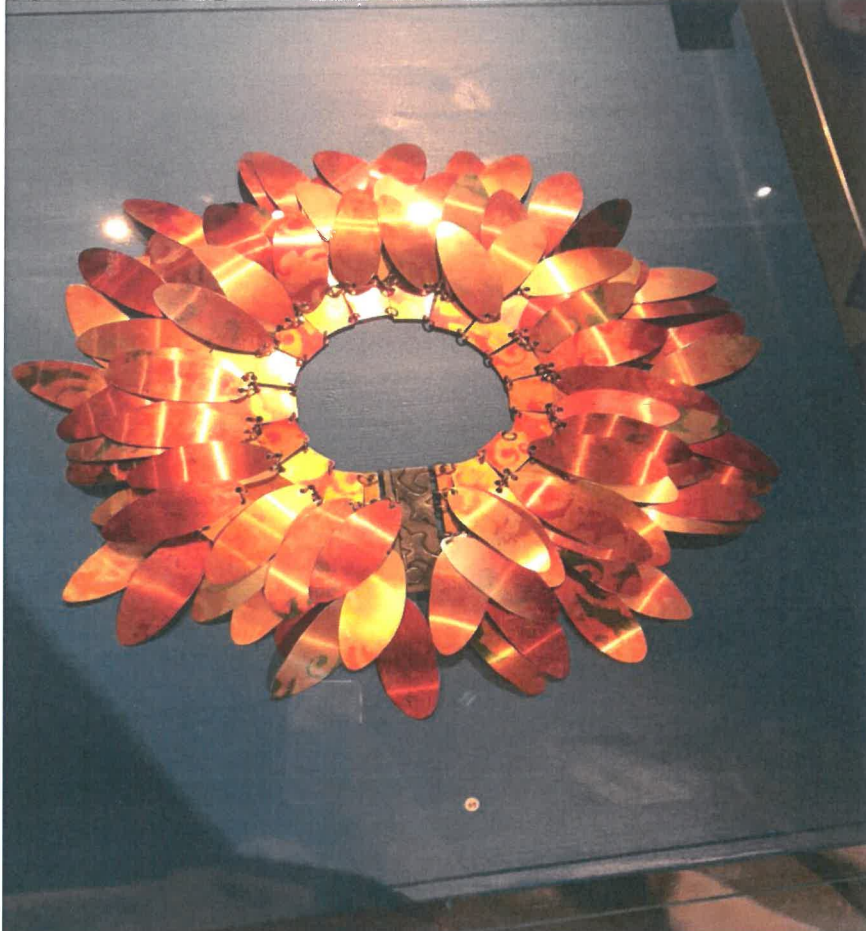
Nr. 13: Jan R., Feminism symbol (ca 1975). Unglazed ceramics

Smykket berører meg på bakgrunn av at det viser et symbol for feminisme. Det står at smykket er fra ca 1975, hvilket jeg synes er spennende da jeg ser for meg at bak dette smykket finnes en historie. En historie om kampen for likestilling på 70-tallet. Feminisme handler om frihet, likestilling og rettferdighet for begge kjønn. Menn og kvinner skal ha like rettigheter, muligheter og ansvar. Likestilling, likeverd og kjønnsforventninger er også sentralt i barnehagehverdagen. Disse temaene kan skape store debatter og uenigheter, men det er viktig at de settes i debatt. Selv går jeg i tog hvert år på kvinnedagen 8.mars, fordi det fortsatt er aktuelt å kjempe for like rettigheter, muligheter og ansvar.

Innlevering norsk – kunstindustrimuseet

Hvorfor valgte jeg dette smykket?

Etter besøket på kunstindustrimuseet hadde jeg mange inspirerende tanker om de ulike smykkene. Ett av de som fanget oppmerksomheten min aller mest var dette smykket, nr. 39. Jeg stoppet ekstra opp ved dette fordi jeg synes fargene var så fine og det skinte veldig der det lå. Jeg fikk assosiasjoner til både en løve og løvblader. Den ovale formen på "bladene" minnet meg om nettopp dette, blader. Jeg har også sett illustrasjoner av løver hvor manken har blitt tegnet på en lignende måte. Når jeg fikk høre historien bak, og at det handlet om mot likte jeg det enda bedre. Jeg likte veldig godt tanken på at et smykke kunne gi bæreren en følelse av styrke og mot. Etter besøket har jeg lært at et smykke kan være så mye mer enn bare perler og juveler.

Besøk på kunstindustrimuseum

Dette smykke fanget oppmerksomheten min med en gang jeg kom inn i rommet hvor det lå. Sammenlignet med de andre smykkene var dette mye større. Det var flott og fargerikt, og blikket mitt ble rettet mot dette smykket. Ved første øyekast kunne det minne om en løvemanke eller en samlet mengde med høstblader. Fargene om høsten er noe jeg liker spesielt godt, og jeg likte derfor den varme fargetonen på dette smykket. Som vi ser, består denne dekorasjonen av mange deler. Jeg ble fascinert over hvor fint de var plassert sammen til en sirkel. Om man hadde båret dette smykke, tror jeg det hadde fått mye oppmerksomhet, og jeg håper de fleste hadde fått samme inntrykk som meg.

Smykke av telefonkatalog (nummer 48):

Jeg har valgt dette smykket ikke på grunn av utseende, men hvilke tanker jeg får når jeg ser akkurat dette smykket. Med dette tenker jeg på hvilken utvikling verden står ovenfor i dag, med tanke på at vi gjør oss veldig avhengige av teknologi. Før måtte man slå opp i telefonkatalogen for å finne telefonnummeret til den man ville ha kontakt med. Og om det ikke stod i telefonkatalogen, ja da kunne man fort ikke ta kontakt via telefon. Om det gjaldt familie så hadde kanskje mor eller far i huset notert opp dette på en liste som lå i umiddelbar nærhet av fasttelefonen til enhver tid. Nå hiver vi opp mobiltelefonen, går inn på internett og søker opp den personen som vi skal ha kontakt med. I mange av disse tilfellene slår vi heller ikke inn nummeret lengre, vi bare klikker på nummeret på smarttelefonen og så ringer telefonen opp selv, og vi har jo ikke lagret nummeret til alle sammen. Hva gjør vi om det blir «internjet»?

M.

Et smykke?

Jeg valgte dette smykke. Et smykke av noe som enkelt som en blyant. Først da jeg så dette smykket, tenkte jeg ikke så mye over det. Det var så mange spesielle smykker som lå utstilt. Smykket, den lille blyanten, skilte seg ikke mer ut enn noe annet. Etter å ha gått rundt og tittet på alle de merkelige, kreative og ikke minst utenkelige smykkene, kom jeg til å tenke på denne lille blyanten. Ettersom vi var på museet for å ha øynene åpne for matematiske gjenstander, valgte jeg å ta en nærmere titt på blyanten. Ved første øyenkast tenkte jeg tilbake til ungdomskolen.

Tilbake til blyanten jeg hadde i mitt rosa pennalhus. Jeg ble ganske fascinert over at noen ønsket å sette et nytt lys på en simpel og ganske enkel blyant. Tenk at noen har brukt og bruker denne lille blyanten som et smykke. Fortsatt er jeg ikke hundre prosent sikker på om blyanten er gjort om til en øredobb eller en brosje. Smykket er fortsatt noe jeg grubler over. Tenk at en liten blyant kan brukes til noe helt annet enn dens opprinnelige bruksområde.

Ina

Smykke fra Jorun Veitebergs smykkesamling

Jeg har valgt et smykke som er laget av flere ringer som er lagt oppå hverandre, i minskende størrelse. Ringene er svarte og grå. Grunnen til at jeg valgte dette smykket er fordi jeg synes formen på det er uvanlig, og jeg begynner straks å tenke på hvordan dette smykket kan bæres. Skal det være rundt halsen eller hånden? Eller skal det kanskje ikke bæres på kroppen i det hele tatt? Formen på smykket gir meg assosiasjoner til et trappetroll, noe jeg lekte med da jeg var barn. Derfor bringer dette smykket fram følelsen av glede og spenning, og jeg får lyst til å prøve å røre på det, for å se om det beveger seg på samme måte som et trappetroll.

Besøk på kunstindustrimuseet

Bryllupskronen til Jorun Veiteberg

Da vi var på kunstindustrimuseet fikk vi se Jorunn Veitebergss samling av smykker og annet tilbehør hun brukte/syntes var pent. Bilde ovenfor viser hodeplagget hun brukte da hun giftet seg. Dette er et hodeplagg som man kan bruke til spesielle anledninger, grunnet

utseende. Hodeplagget har et fascinerende utseende som vekker oppmerksomhet hos andre og den som bruker det. Det er mange forskjellige farger, mønster, slik som stjerner. Og det henger bånd nedover kronen. Jeg valgte dette hodeplagget fordi det vekket min oppmerksomhet, og fordi det er noe hun brukte i bryllupsdagen sin, som jeg aldri har sett før. Jeg synes det er tøft at man tør å skille seg ut blant andre folk ved å bruke ting som dette her. De tilbehørene hun samler på, var med på å vise folk hvilken personlighet hun har og hvilken verdi hun ser i de ulike tingene. Dette er også en slik ting man kan

bruke i lek sammen med barn, man kan for eksempel bruke hodeplagget for å lage eventyr og i rolleleker.

Hodeplagget ser ut som en hårbøyle med masse pynt, farger, former og fasonger. Den ser nesten litt tung ut å bære. Jorunn er opptatt av gjenbruk, eller oppvinning, som hun så pent kalte det. Hun kjøpte ting hun syntes var pent av andre kunstnere, eller så hadde hun ting liggende selv som hun hadde lyst til å gi en personlighet. Hun brukte blant annet andre erstatninger for perler, og hun brukte plast i tilbehørene sine.

HEAD BAND – LARS STURE

Jeg synes dette smykket skilte seg ut da det hang så pent opp i museet. Det var noe som fanget øyet mitt med engang og jeg følte det trakk meg mot seg. Smykket hadde veldig mange fine farger og utformingen var vakker. Jorunn Veiteberg hadde selv brukt denne i bryllupet sitt, dette kan jeg forstå at hun gjorde med tanke på alt det andre hun har brukt av smykkene sine. Hadde jeg vært litt vulgær og vågal selv hadde jeg også ville brukt den. Jeg synes dette er et kjempevakkert smykke og beundrer at hun tørr å gå med det. Som hårpynt hadde jeg fortrukket at den var litt mindre om jeg skulle ha brukt den. Jeg synes utsmykningen av hårpynten er veldig godt utformet. Blomsten er ekstrem fin og fargene trekker til seg oppmerksomhet. Slørene gjør det hele til det beste med at de vil henge så fint ned fra hodet.

Av alt jeg så i museet, synes jeg dette var det vakreste.

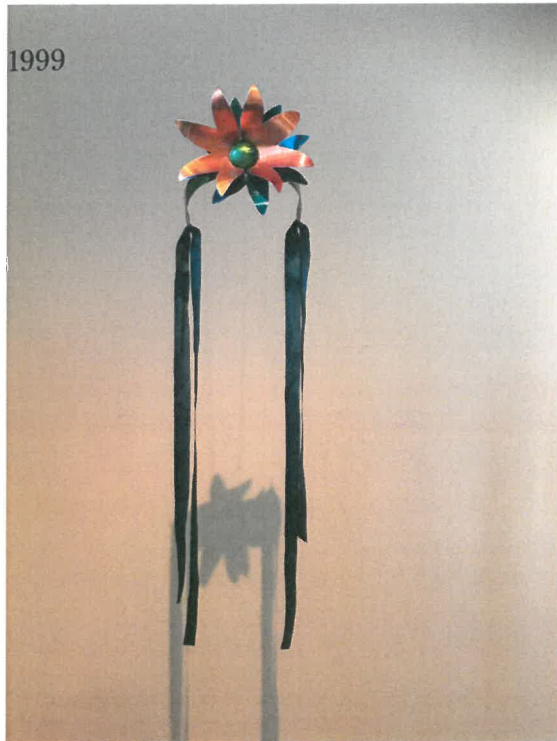
Jorunn Veiteberg, en norsk kunsthistoriker, har nå en utstilling på Trondheim kunstindustrimuseum. Denne utstillingen var vi som studerer ved Dronning Mauds Minne så heldige å få se på mandag 29.10. Det var flere flotte kunstverk som sto utstilt, og en helt annen type kunst enn det jeg har sett tidligere.

Det mest spesielle synes jeg var kronen som Jorunn selv brukte i sitt eget bryllup. At hun brukte den, kan fortelle mye om henne person – at hun er glad i farger og liker å skille seg ut, noe som er fint. Det dette kunstverket gjør med meg er glad. Den er full av farger og noe spesiell og jeg synes den er til å smile av.

~Kristin

BESØK PÅ KUNSTINDUSTRIMUSEET

Da vi kom til museet og skulle ha omvisning blant en hel del smykker, i alle forskjellige farger, størrelser og former la jeg fort merke til dette smykket.

Det jeg synes var så fint med akkurat dette var formen på det, og undringen som gikk igjennom hodet mitt om hvordan det egentlig skulle bæres. Her var det mange forskjellige muligheter, og var noen av de egentlig rett? Man kunne ha den på hode, knyte det rundt halsen, eller kunne man også bære det på en annen måte? Ikke visste jeg.

Fargene på smykket syntes jeg også var veldig fine, de ga meg en følelse av høst og jeg likte utrolig godt måten museet hadde valgt å utstille det på. Smykket hang fra taket slik at du kunne stille deg under det og på en måte da prøve det på deg selv.

Ved siden av smykket var det også et bilde av kunstneren selv, slik hun brukte det på sin bryllupsdag, dette følte jeg ga smykket en helt annen verdi enn da jeg så det med første øyekast. Det var et spennende og interessant smykket, men da var det også tydelig at det har hatt en helt spesiell verdi i livet til denne damen.

Grunnen til at jeg valgte akkurat denne hodepynten var at den skilte seg ut i forhold til de andre elementene i samlingen til Jorunn Veiteberg. For å spesifisere: Det aller meste i samlingen hennes var litt «utenom det vanlige», men akkurat denne ga et litt annerledes inntrykk. Det kan være på grunn av de sterke fargene, måten gjenstanden er utstilt på, eller rett og slett for at hodepynten skilte seg litt mer ut, sammenlignet med resten, som var smykker eller ringer.

For Jorunn selv har denne gjenstanden muligens en høy verdi, i og med at dette hodeplagget hadde hun valgt ut som en del av antrekket

hun skulle bære i sitt eget bryllup. Man kan også påpeke hvordan dette hodeplagget, eller pynten, skiller seg ut ifra tradisjonell bryllupsmote, med sterke farger, oransje/rød og blå/grønn. Hvis man skal gå litt mer inn på detaljer, som f.eks. valg av farger, så kan man si at grønn farge representerer håp, og rød farge i nyere tid representerer kjærlighet. Det er godt mulig Jorunn har spesielt valgt disse fargene ut ifra hva de representerer.

Kunstindustrimuseet

Dette er et smykke som er laget av fiskekroker. Jeg valgte dette smykket fordi jeg syns det var fascinerende. Jeg oppdaget at det var laget av fiskekroker ganske kjapt, og tenkte at dette var kreativt gjort. Noe ikke hvem som helst ville funnet på. Det var også veldig kult med de små kulene som henger inni sirkelen av smykket. Jeg tror kanskje dette fanget min oppmerksomhet raskt fordi jeg selv er glad i å fiske og har brukt en del fiskekroker selv.

Etterarbeid etter besøk på kunstindustrimuseet

Dette er smykket jeg likte best. Det ser ut som flere fiskesluker uten krok som er satt sammen til et smykke. Jeg er veldig glad i å fiske, og synes derfor det var morsomt å se dette smykket. Dette minnet meg på det jeg liker best å gjøre, noe som førte til at jeg ble glad av å se det. Jeg har selv noen sluker som ligner veldig på disse, noe som gjorde det litt ekstra spesielt. Dette smykket var det eneste som utmerket seg fra de andre for min del.

Det som var interessant med å se de andre smykkene, var å se så mange forskjellige materialer og ting som hadde blitt brukt. Denne utstillingen var noe helt annet en hva jeg hadde forventet meg. Jeg trodde det var en samling av «vanlige» smykker, men det var det nesten ingen av. Det at smykkene var laget av masse forskjellige materialer, gjorde samlingen ekstra spennende.

Jeg valgte denne gjenstanden fordi jeg synes den ser interessant ut. Det er et smykke laget av 8 fiskesluker som danner en sirkel. Den er spesiell og den ser litt skummel ut, men jeg valgte den fordi jeg liker den. Jeg har ikke sett noe lignende før, i hvert fall ikke et smykke som ser slik ut. Grunnen til at jeg valgte denne gjenstanden er fordi det var noe som interesserte meg ved dette smykket, den er fin men også ikke så fin.

Jorunn Veitebergs smykkesamling - Fish-necklace.

På bildet ser man smykket til Mikala Naur, smykket har fått navnet *Fish-necklace*. Smykket ble laget i 1993 og tilhører nå Jorunn Veiteberg. Det er laget av gjenbrukt materiale, slik som fiskesluker, ferskvannssperler og sølv. Grunnen til at jeg la ekstra merke til dette smykket var for at det ga meg en ekstra følelse av hjemme. Dette smykket minnet meg om min hjemplass. Hjemplassen min er en liten fiskeby som ligger langs kysten. Fiske har alltid vært i fokus, både barnehagene og skolen deltar hvert år på fiskefestivalen som arrangeres her. Fokuset blir da lagt opp mot fiske, og i forbindelse med dette blir barna tatt med ut på sjøen og de lager ulike formingsaktiviteter med fisk som tema. Til denne festivalen forbereder alle barn seg ved å lage bilder og figurer av fisker, de spiser ulike typer fisk og går i tog igjennom sentrum for å få vist fram det de har laget. Både igjennom skole og barnehage blir det lagt fokus på fiske, og dette smykket fikk meg til å få frem de gode følelsene ved denne tiden.

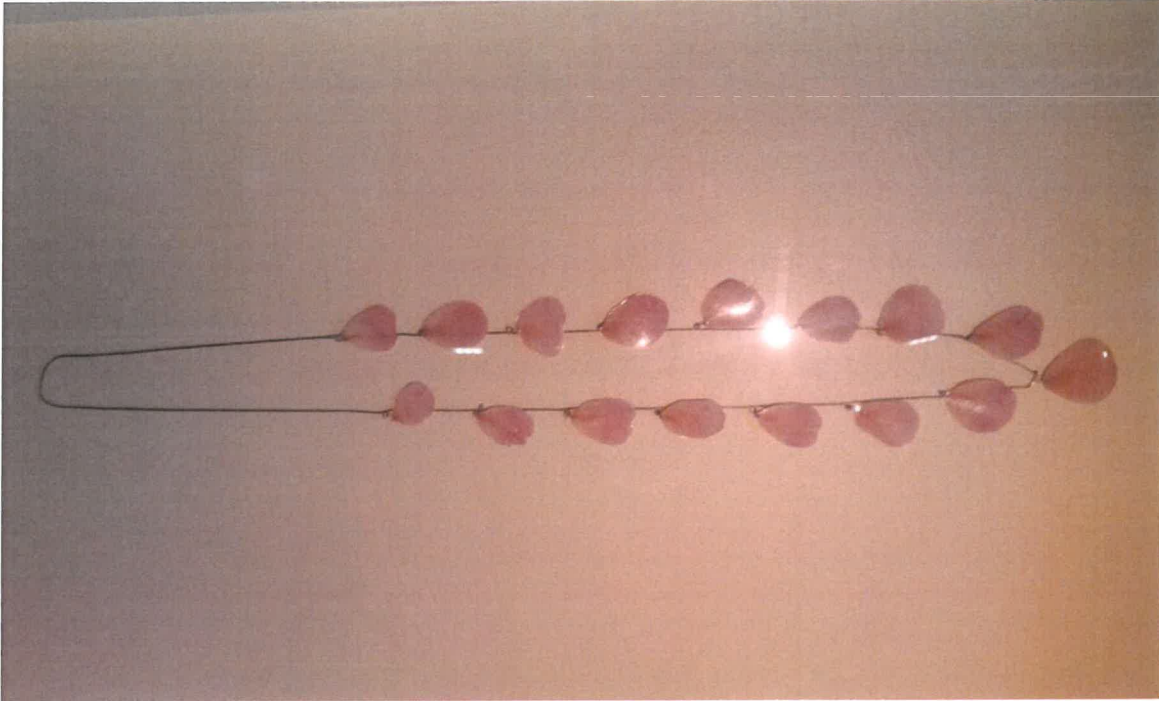
Hei Jorunn Veiteberg. Jeg likte godt dette smykket fordi det var fint. Smykke er estetisk fint å se på og virker praktisk. Smykket virker lett å ha på seg og lett å ta av og på. Med barnehagelærerperspektiv likte jeg smykket fordi jeg tenkte at dette smykket kan jeg lage sammen med barna. Samtidig som vi lager dette smykket, kan det trekkes inn mange punkter fra rammeplanen. For å lage smykket kan vi gå turer i skogen for å samle blader og andre ting. Deretter må de presses og lamineres . Det å lære barna å lage fine ting fra naturen er en fin ting å lære dem. Da får vi trekt inn miljøet og fortalt barna at det er viktig å ta vare på naturen.

Smykkesamlingen til Jorunn Veiteberg var interessant og fascinerende. Alle smykkene var utenom det vanlige, og det var gøy å høre om smykkenes historie.

Smykket på bildet over kan med første øyekast se ut som skjell fra havet, det var det jeg trodde det var. I heftet vi fikk utdelt på utstillingen sto det noe annet. Der kunne jeg lese at det var aluminerte roseblader. I faget natur, miljø og helse på skolen har vi nettopp hatt et prosjekt med å lage herbarium. Jeg er derfor kjent med prosessen og ser muligheten til å kunne lage et slik smykke sammen med en barnegruppe. Jeg ble fascinert over smykket da det ser veldig elegant ut, men likevel er så enkelt å lage. Som barnehagelærerstudent prøvde jeg å knytte smykkene opp mot barn. Det var flere av smykkene som kunne ha vært mulig å gjenskape med en barnegruppe i etterkant av et slik besøk. Smykket på bildet over er laget med sølvkjede, men det er fullt mulig å bruke tråd eller annet materiale som kjede.

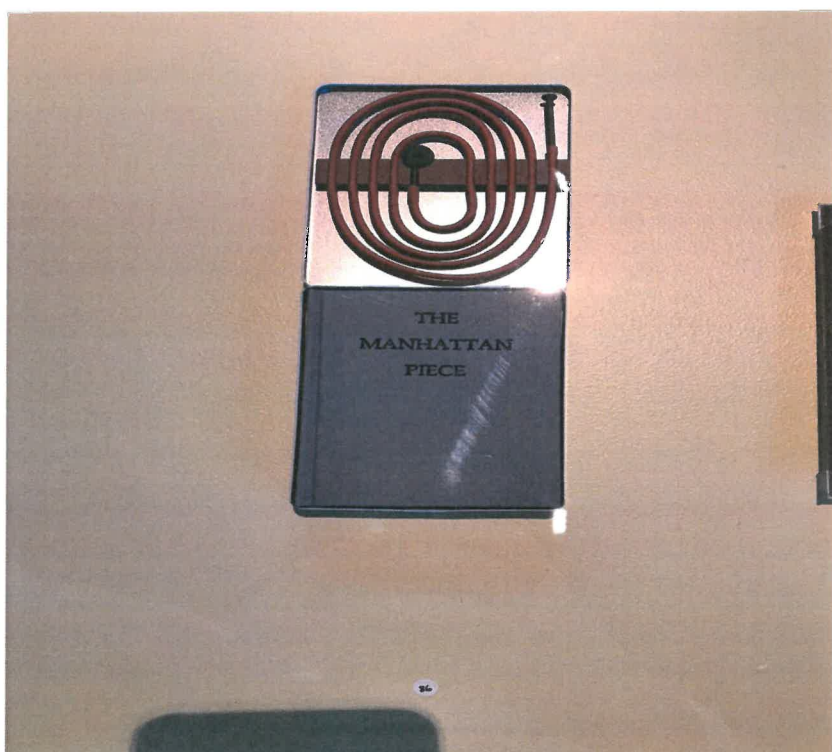
Jeg velger dette smykket (sølvkjede) fordi det er laget av materialer som er veldig enkle og lette å finne i fra hager eller veikanter. Dette smykket er laget av roseblader som har blitt laminert og satt sammen på en snor, sånn blir det halskjede. Dessuten viser smykket kreativitet som barnehagelærere kan gjøre med barnehagebarn i hverdager for eksempel, barnehagelærere kan anvende til å bruke materialer som de finner hver årstid. Som om sommeren kan barn finne forskjellige blomsterblader for å lage kjede eller armbånd, og om høsten kan barn bruke forskjellige blader fra trær som bjørk, lønn, som nå blir så fine og fargerike i denne tida. Det kan også fremme barns undring og utforsking av nærmiljøet når barn gjør en slik aktivitet, fordi barn bruker materialet som de finner i nærmiljøet.

The Manhattan Piece

Jeg valgte dette smykket fordi jeg synes det var en ganske merkelig oppfinnelse. Funksjonen til smykket er at man blåser røyk fra en sigarett inn i et slange som føres ut bak i nakken, slik at sigarettøyken ikke skal ende opp i ansiktet til de man snakker med.

Hensikten er jo god og kanskje litt høflig, men man glemmer jo de stakkarene som eventuelt står bak personen som bruker dette smykket. I realiteten omvandler jo man seg selv til en levende eksospotte. Det hadde vært artig å få sett et samfunn hvor alle som røyket hadde brukt denne smykket, men det tror jeg dessverre man ikke får oppleve. Eller heldigvis, kanskje?

Med vennlig hilsen, E.

Bilde:

Jeg har valgt det svarte kortet med et stort rødt hjerte på.

For meg så oser og symboliserer dette kortet kjærlighet.

Følelsen jeg får av å se dette kortet er glede, mens for andre kan det symbolisere smerte.

Det faktum at bakgrunnen er helt svart kan minne om sorg.

Dette kortet ble laget av Otto Künzli i 1981 og kalles «Postcard Brooch».

Kortet inneholder Papir, plastikk, strikk og metall.

Ved første øyekast virker det som om kortet bare inneholder papir, men hvis man analyserer det og går litt i dybden, vil man raskt se at det er mer ved dette kortet enn første øyekast tilsier.

Kortet har en rektangulær form og er ett par millimeter tykt.

Under hele besøket på museet ble vi utsatt for, og fikk oppleve mange forskjellige inntrykk. Noen av smykkene var store og ekstravagante. Andre var mindre, kanskje laget av dagligdagse materialer. Og noen var minimalistiske og elegante. Hele besøket generelt utvidet horisonten min litt for hva kunst kan være. Det gjorde også det smykket jeg valgte meg ut. Det smykket som gjorde mest inntrykk på meg var Red dot, av Otto Künzli. Med en gang jeg så den så skjønte jeg ikke hvordan noe så lite og egentlig uinteressant kunne være der. Men det virket med en gang mot sin hensikt og gjorde at jeg ville finne ut mer om akkurat det smykket. Jeg ble med en gang investert og interessert i hva som var historien bak og hva smykket hadde å fortelle. Tankene strømmet gjennom hodet mens jeg forgjeves letet etter en tolkning som kunne tilfredsstille nysgjerrigheten som var vekket til live i meg. Vi fikk forklart historien bak smykket av den ene ansatte på museumet, men etter det begynte jeg å tenke. På en måte var jeg tilfredsstilt fordi jeg hadde fått svar på det jeg lurte på. Men på en annen måte så begynte jeg å reflektere og tenke tilbake på øyeblikket da jeg først så smykket. I en samling på så mange smykker hadde den klart å fenge, få meg til å tenke, reflektere og tolke. Jeg kjente på hele opplevelsen som verdifull fordi noe så lite hadde klart å få meg til å glemme hverdagens tjas og mas. Og faktisk kunne bare nyte det å være interessert i noe og ikke minst bare tenke litt.

Bunadssmykke:

Det første jeg la merke til med dette smykket var fargene. Det var fargene som først tok min oppmerksomhet. Det trakk også min oppmerksomhet ved at det er mange mønstre og forskjellige former. Jeg valgte dette smykket fordi jeg automatisk koblet dette smykket opp mot nasjonaldagen til Norge. 17. mai er Norges nasjonaldag hvor vi går i tog og vaier med det norske flagget. 17. mai er en dag som jeg bare har gode minner fra, og som er en positiv dag for oss som bor i Norge.

Nasjonaldagen synes jeg er den fineste dagen vi feirer i Norge. Det er da vi får på oss finstasen. Jeg selv har en bunad som jeg bruker, og som er det fineste plagget jeg eier. Jeg liker også detaljene som er med i bunaden. På bildet er det tatt med bunadsølv som jeg liker veldig godt, og som jeg mener er med på å gjøre bunaden enda mer elegant. Det som også er så fint, er at det finnes så mange ulike bunader som kommer fra forskjellige steder i Norge. Jeg synes det er litt kjipt at man bruker bunaden så sjelden gjennom året. Jeg liker å gå i bunad fordi jeg mener det er noe som virkelig kjennetegner Norge, og som er med på å representere landet vårt.

Det at Jorunn Veiteberg tok med noe som virkelig kjennetegnet Norge i smyksesamlingen sin, synes jeg var veldig fint.

Smykket "Hallingstakk" nr. 94.

Vi var på kunstmuseet på Jorunn Veiteberg sin smykkesamling. Det var utrolig mye forskjellig, rare og spennende utsmykninger og måter hun har gjort det på. Vi fikk se smykker i alle ulike former, men det som fanget min oppmerksomhet var altså dette smykket fra Hallingstakk-bunad. Dette var i sink og sølv, og kunstneren hadde sydd om på det og ordnet det ganske kult. Det var utrolig morsomt å se hvordan kunstneren hadde endret delen av bunadsstakken til et slikt smykke. Det er også morsomt å tenke på at dette smykket bruker Jorunn Veiteberg til bunaden sin, spesielt siden det er litt utradisjonelt å gjøre. Det var utrolig fint med detaljer, fine farger og mønster. Nå er jeg utrolig glad i bunad og bunadsdetaljer på privaten også, så dette falt ekstra i smak av den grunn også. I tillegg synes jeg det var veldig relevant for det faglige vi var på museet for. Matematikk og norsk. I dette smykket ser man mønstre, farger, antall, rekkefølge, former, gjenvinning og i norsk er det budskap, kultur, språk og konnotasjon og denotasjon av det. I og med at det stod en quote i kunstgalleriet hvor det stod "Smykker symboliserer fest" synes jeg denne passet ekstra godt, da den er veldig festlig og brukes til anledninger som 17.mai og til festantrekk. Hvis jeg selv skulle hatt på meg ett smykke fra dette kunstgalleriet, tror jeg at jeg ville valgt dette som en av dem. Historien bak det, som er arving og oppvinning, er veldig kult og spesielt.

94. Lucy Sarneel, Arvesmykke/ Family heirloom (2008). Brodert tekstil til Hallingstakk, sink, sølv.

Dette fine festsmykket kommuniserte fest og norsk kultur til meg med engang jeg så det. Smykket var inspirerende og flott og hadde også en veldig fin historie bak seg. At Jorunn Veiteberg selv bruker det til bunaden sin og ikke brydde seg om at smykket ikke passet til bunaden, syntes jeg også var kult og inspirerende. Det viser at hun tør å skille seg ut og ikke gjør som alle andre, noe som er tøft gjort. Hun brukte smykket med stolthet for seg selv.

Gjennom smykket kan man også tolke hvordan Jorun ønsker å bli oppfattet og hva hun tror på. Arvesmykket til Jorunn er nok ikke bare til pynt, men har nok også en praktisk funksjon. Inspirerende var det også at dette var et smykke Jorunn hadde arvet og som dermed hadde stor betydning for henne. Hun vært interessert i smykker som utfordrer både henne og hennes omgivelser når det gjelder hva som er vakkert og verdifullt.

Omvisning på kunstmuseum

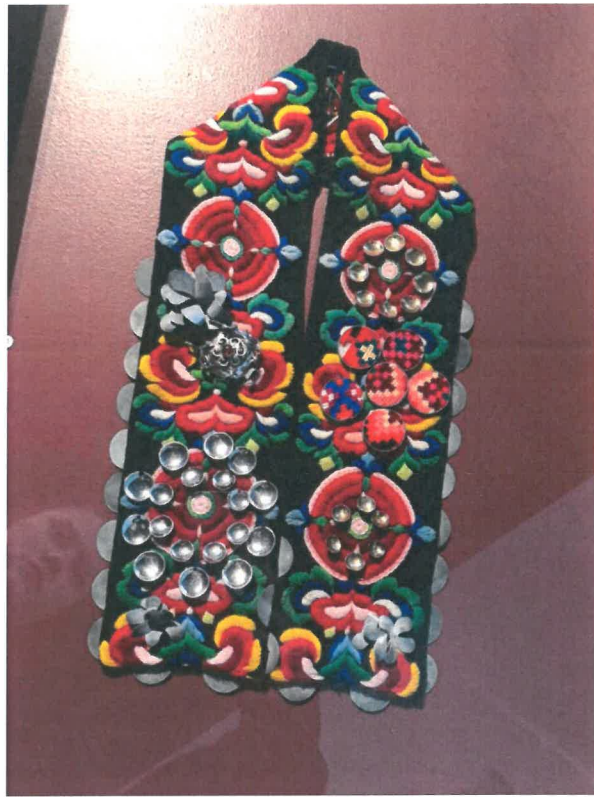

Disse smykkene fanget oppmerksomheten min litt ekstra fordi den ga meg assosiasjoner til bunaden min. Bilde til venstre ser ut som søljene jeg selv har, bare i en eldre versjon, og bildet til høyre likner på mønstrene som er på de ulike bunadene hjemmefra. Det er sterke farger på den, som gjør at øynene blir dratt til det, og smykkene som likner på søljer, er litt mer spesielle enn vanlige, ordinære søljer ved at det er så mye detaljer. Det fikk meg til få lyst til å bruke bunaden igjen.

Det var en fin opplevelse å være på kunstmuseet. Det var mye variasjoner av smykker, mye spesielt og fint. Gøy å kunne se hvor mye forskjellig man kan lage ved å bruke fantasi.

Besøk til kunstmuseet

Når jeg gikk rundt på museet var jeg lurte jeg faktisk på om noe jeg kom til å legge ekstra godt merke til. Når vi var nesten ferdig med å gå rundt så jeg dette smykket. Når jeg så dette smykket så var det dette smykket som ga meg noe ekstra. Jeg fikk bare gode følelser når jeg la merke til dette smykket. Da tenkte jeg tilbake på en tid med masse glede og moro. Tenkte også tilbake på når jeg fikk min første bunad. Når jeg la merke til dette smykket for første gang fikk jeg et lite tilbakeblikk på 17. mai. Det var veldig mye som gikk igjennom hodet mitt når jeg så dette smykket. Broderiet minnet meg veldig om broderiene jeg har på min egen bunad, både med farge og hvordan de har blitt sydd. Jeg fikk bare gode assosiasjoner til dette smykke og tenker tilbake på en fin dager.

Jeg har valgt dette smykket fra samlingen til Jorunn Veiteberg. Dette har jeg valgt fordi jeg synes det er fint og estetisk. Det er brukt mye farger og ulike typer mønstre i smykket, noe jeg liker ved det. Det er lagt ved sølv ved siden av, noe som viser at det hører til en nasjonaldrakt. Ved å se på dette smykket får jeg en følelse av 17. mai og konfirmasjon. Smykket minner meg om min egen bunad, og jeg får en positiv opplevelse av det. Smykket får meg til å tenke på de opplevelsene jeg har ved nasjonaldagen og bruken av bunad. Fargene som er brukt, er fine kontraster til hverandre, og står fint sammen. Det er brukt ulike typer mønstre og former i smykket.

Jorunn Veiteberg smykkekolleksjon

Lucy Sarneel, arvestykk/Family Heirloom (2008)

Jeg valgte dette kunstverket fordi det er noe jeg og de fleste nordmenn kan relatere til, dette broderiet passer til en bunad (hallingstakk). Jeg har mange tilknytninger til bunad fra da jeg var liten og til nå, derfor er dette kunstverket viktig. Disse smykkene vises verden rundt, og da er det et pluss at forskjellige land ser Norge sin nasjonaldrakt. Det er også forskjellige søljer i både sølv og sink, noe som er vanlig å ha til bunaden. Jeg tror alle som har en relasjon til bunad, får en god nasjonalfølelse av å se dette kunstverket, fordi det kan minne deg om hjemmet, da du var barn, latter og glede. Mange av barna fra forskjellige barnehager vil også komme til å kjenne igjen smykket, kanskje fra foreldrene sine eller så har de egen bunad selv.

Refleksjonsnotat

Besøk i kunstindustrimuseet Trondheim

29.10.18 var vi på omvisning på kunstindustrimuseet i Trondheim for å se på privatsamling av smykker av Jorunn Veiteberg. Vi fikk i oppgave å velge ut et smykke som vi synes var interessant. Jeg valgte smykke fra 2000-tallet som var en slags bunads- og bunadsølv-inspirert smykke. På bilde ser vi at smykke har typisk bunad mønster (for hallingstakk/ hallingbunad) med de fargene som tilhører, det skaper en nasjonal følelse og tilhørighet. Bunad er et sentralt plagg i de fleste hjem under høytider og er dermed viktig å ta vare på, bunad går ofte i arv og dermed passer navnet på smykket utmerket. Smykket ga meg følelsen av å være hjemme, da jeg selv er fra Hallingdal og kjent med mønsteret fra min egen bunad, glede og gode minner. På smykket ser vi også bunadsølv av sølv og sink, noe som er vanlig å ha på og til bunaden.

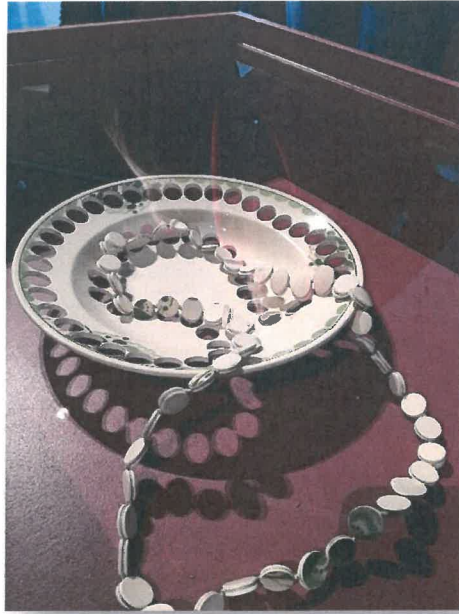
Disse smykkene reiser verden rundt på forskjellige museum og det er fint at resten av verden også ser det flotte plagget vi har. Mange av barna i barnehagen kan også kjenne til smykket fra foreldrene eller fra 17.mai feiringen.

Bilde av smykket:

Lucy Sarneel, arvestykke / Family Heirloom 2008

Etterarbeid frå besøk på Nordenfjeldske kunstindustrimuseum

Eg har valt smykket «Dressed for Christmas dinner» frå 2008. Dette smykket er laga av ei gammal keramikkskål og hyssing. Smykket består av mange ulike rundingar der fasongen på rundingane er ulik. Kvar runding har ei side som er kvit og ei side som har mønsteret frå keramikkskåla.

Ein viktig grunn til at dette smykket rørte meg var at når eg var lita var eg ofte på besøk hjå alle besteforeldra mine, og bestemødrene mine hadde begge liknande skåler. I desse serverte dei middag, kjeks og ikkje minst julekaker når den tida av året kom. For nokre år sidan fekk eg ei liknande skål sjølv når vi skulle dele servise heime, men eg har aldri tenkt at ei slik skål kan brukast på denne måten som ein kan sjå på smykket. Eit smykke kan ein bruke oftare enn servise som står heime i skapet, og ein bevarer minna lenger.

Mitt møte med smykket

Dressed for christmas dinner av Gesine Hackenberg 2008

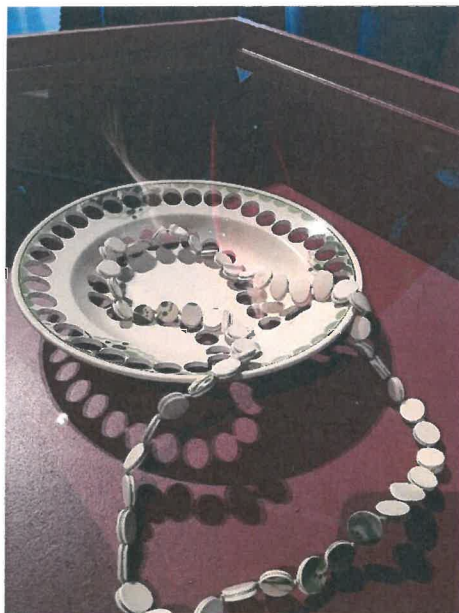
Jeg valgte dette smykket for jeg syntes det var et veldig interessant smykke som skilte seg litt ut fra mange av de andre smykkene. Det som fanget oppmerksomheten min var at det var laget av ett keramikk fat som man kan finne i kjøkken skapet hjemme. Smykket så veldig fint ut, og det kunne ha blitt brukt til hverdags. Jeg fikk litt inspirasjon til å kunne bruke denne måten å lage noe på med en barnegruppe.

Mitt møte med smykket
Dressed for Christmas dinner av Gesine Hackenberg 2008

Då me fekk i oppgåve å velje ut eit smykket på smykkeutstillinga var det mykje å velje mellom, men det var eit smykket som skilte seg ut. Det var smykket Dressed for christmas dinner. Det første eg la merke til var at smykket var laga av ein tallerken, tankane byrja å svimre, ”korleis gjekk det an å trykke ut rundingar av tallerkenen på denne måten og lage det til eit smykke?”

Det andre eg la merke til var at smykket var veldig normalt i forhold til dei andre smykka på utstillinga, materialet var ikkje normalt, men det ferdiglaga smykket var noko eg faktisk kunne hengje rundt min egen hals. Kvite perler med litt grønt innimellom, det hadde passa seg fint til både fest og kvardag.

Etterarbeid frå besøk på Nordenfjeldske kunstindustrimuseum

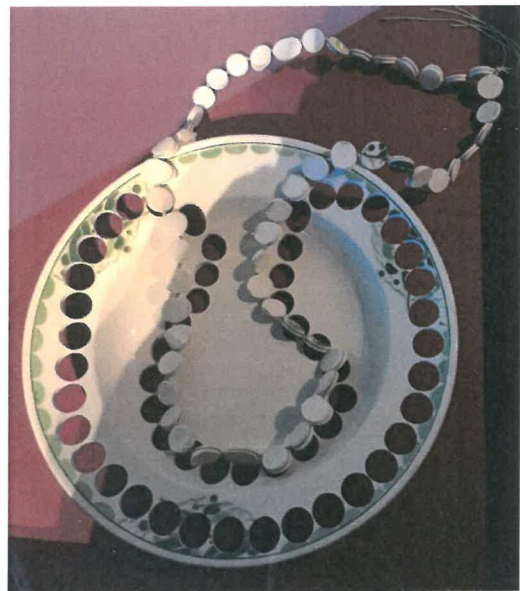
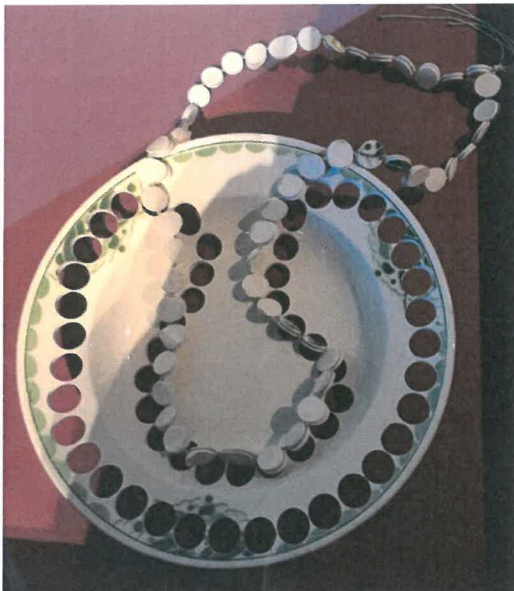
Eg har valt smykket «Dressed for Christmas dinner» frå 2008. Dette smykket er laga av ei gammal keramikkskål og hyssing. Smykket består av mange ulike rundingar der fasongen på rundingane er ulik. Kvar runding har ei side som er kvit og ei side som har mønsteret frå keramikkskåla.

Ein viktig grunn til at dette smykket rørte meg var at når eg var lita var eg ofte på besøk hjå alle besteforeldra mine, og bestemødrene mine hadde begge liknande skåler. I desse serverte dei middag, kjeks og ikkje minst julekaker når den tida av året kom. For nokre år sidan fekk eg ei liknande skål sjølv når vi skulle dele servise heime, men eg har aldri tenkt at ei slik skål kan brukast på denne måten som ein kan sjå på smykket. Eit smykke kan ein bruke oftare enn servise som står heime i skapet, og ein bevarer minna lenger.

GETTING READY FOR CHRISTMAS DINNER

Vi var på det Nordenfjeldske Kunstinstrimuseum i Trondheim for å se på smyksesamlingen til Jorunn Veiteberg. Her var det så mange forskjellige smykker, at femten minutter ikke var nok til å få sett godt på alle.

«Getting ready for christmas dinner» var et av smykkene som jeg ikke la merke til før en medstudent spurte kuratoren om det. Dette smykket synes jeg både er vågalt og kult, samtidig som det virker sofistisert og enkelt. Det kan ved første øyekast minne om perler, men er faktisk biter av en tallerken. Dette er faktisk et av smykkene i utstillingen som jeg kunne ha gått med i selskap eller til hverdags, i motsetning til kanskje smykket som var laget av pølser, som blir litt for vågalt for min smak. Jeg synes Jorunn virker som ei tøff dame som tørr å være seg selv og ha på seg det som hun føler seg fin og komfortabel i.

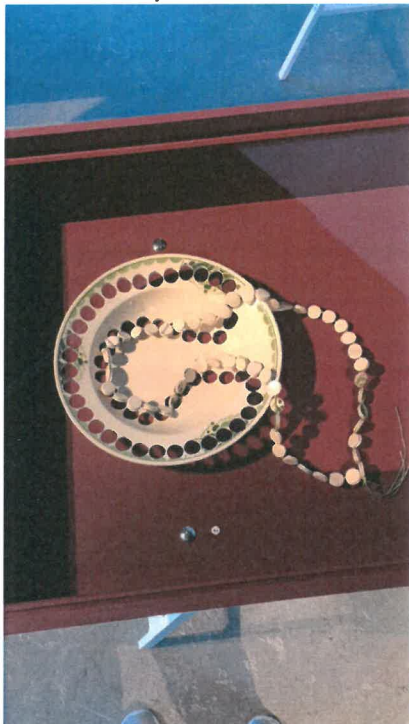
Julie 30.10.18

Refleksjonsnotat etter besøk på nordenfjeldske kunstindustrimuseum

29.10.18 var klassen vår fra Dronning Maud Minne Høgskole på omvisning på kunstindustrimuseum i Trondheim. Vi så på kunstsamlingen til Jorunn Veiteberg. Hun hadde en utstilling av 300 smykker som ble laget av flere kunstnere fra forskjellige nasjonaliteter i verden.

Ved dette besøket skulle vi plukke ut et kunstobjekt som vi likte eller ikke likte. Jeg synes dette kunstobjektet (vedlagt) var fascinerende på en absurd måte fordi det skapte refleksjon for hvordan et smykke kan se ut. Videre at det var et radikalt smykke som ble laget av keramikk, der kunstneren hadde skåret ut små sirkler av de ytterste delene av fatet og bundet dem fast i et kjede. En tallerken er ikke noe som forbindes med smykket, men som noe man skal ha mat på. På den andre siden, i fine selskap er det en norm at man har på seg det fineste man har, for å vise respekt for andre. Det er respektløst å ikke pynte seg ved høytidelige arrangementer, som for eksempel julemiddagen – som er tittelen på dette bildet.

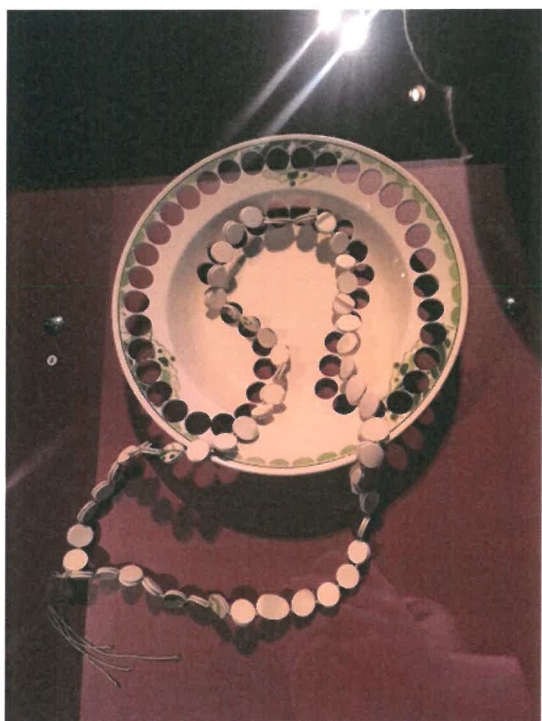
Bilde av smykket

Julie

Jorunn Veitebergs smykkekolleksjon

Under har jeg lagt ved et bilde av et smykke hentet fra Jorunn Veitebergs smykkekolleksjon. Smykke kalles «Dressed for Christmas dinner» og ble laget i 2008 av Gésine Hackenberg av keramikk og tråd. Jeg valgte akkurat dette smykke da det er laget av noe de fleste av oss har et forhold til. Jeg synes det er interessant å se hvordan kunstneren har brukt en vanlig keramikk tallerken og tråd for å lage dette smykke. Ikke bare har kunstneren valgt å lage et smykke av en tallerken, men hun har også valgt å bruke hele tallerkenen i smykke. Dette resulterer altså i at kunstneren egentlig har valgt å lage et smykke som kan bæres og et som kan være igjen hjemme som en slags suvenir. Jeg liker at kunstneren fokuserer på gjenbruk, noe som er veldig aktuelt for oss som framtidige barnehagelærere. Jeg lurer veldig på hvilke redskaper og med hvilke metoder kunstneren har klart hente ut «stenene» fra tallerkenen.

Et smykke. Et smykke med mange farger. Formene er ikke mange. Det er en gjenganger. Sirkel. Noen er store, noen er små. Noen er lilla, andre er blå. Smykket kan vekke følelser. Både følelser og tanker. Kanskje vekker smykket noen minner. Minner tilbake til barndommen. Plutselig er du 7 år gammel igjen og sitter på barneskolen. Det er kunst og håndverk. Livet smiler. Det er snart jul, og klassen skal lage juledekorasjoner sammen. «Vi prøver å lage den lengste lenka av alle sammen!», roper du ut. Klassen er enig. Vår julelenke skal gå rundt hele klasserommet. Ingen skal hindre oss i det. Med et utømmelig pågangsmot lager klassen lenke etter lenke. Sirkel etter sirkel. Akkurat som på smykket. Varme følelser kommer deg til gode og til hodet. Snart er det jul. Snart skal du sammen med dine nære kose deg. Snart skal du med dine kjære vise din kjærlighet. Tenk å få alle disse tankene og følelsene i et smykke. Er det ikke fantastisk?

Mads

Jeg har valgt smykke som er nr. 100 i Jorunn Veitebergs samling. Smykket kalles *Necklace plastic no 373.18* og er laget av Karin Seuffert. Smykke er av smeltet gjenbruksplast.

Først minnet smykke meg om spedbarns biteringer. Da jeg var på museums-besøk, lette jeg i hovedsak etter objekter som minnet om barns leker. Jeg endte opp med denne. Ideen jeg hadde da jeg var på museet, var å finne ett av samlingsobjektene til Jorunn Veiteberg som kunne passe inn i barnehagen. Jeg tenkte denne gjenstanden passet fint å introdusere i barnehagen, særlig med tanke på materialene som er brukt. Dette smykke viser at man kan lage gjenstander som er med på å fascinere barn, uten og bruke enorme ressurser. Vi har nok plast i verden til å introdusere smykkelaging av plastgjenstander i barnehagen. Smykkelaging er med på å hjelpe barn med matematiske tankemønster for at de skal få en begynnende innsikt i geometri, mønster og symmetri. Smykkelaging gir også barn en følelse om verdiskaping og eierfølelse.

Mats-Erik

S-MA3

“Necklace Plastic”

Kunstindustrimuseet – 26.10.2018

Jeg valgte smykke nummer 100, ”necklace plastic no” av Karin Seuffert fordi jeg synes det var et vakkert, kreativt og inspirerende smykke. Jeg la merke til smykkets fine farger og jeg synes det skilte seg ut i mengden. Da jeg oppdaget at smykket var laget av smeltet gjenbruksplast ble det enda mer interessant. Jeg undret meg over hvordan ringene ble satt sammen og hvilke typer plast smykket var laget av. Jeg synes smykket var morsomt og likte det godt.

Nordenfjeldske kunstindustrimuseum

Jeg valgte dette smykket fordi det så spennende ut. Jeg lurte på hvordan de har klart å feste sirkene sammen og tenkte at dette kan være spennende å undre over sammen med barn. Mange fine farger, forskjellige størrelser og tykkelser.

Besøk på kunstindustrimuseet

Jeg valgte dette smykket fordi jeg synes det var inspirerende. Jeg ble oppmerksom på alle de forskjellige fargene og formene som er i smykket. Det første jeg la merke til når jeg så dette smykket var de skarpe fargene. Så begynte jeg å se etter hva smykket var laget av. Jeg syntes det lignet på sugerør, men jeg var ikke helt sikker. Tilslutt tenkte jeg på hvordan formene var og hvordan designeren hadde klart å sette sammen alle de formene til et smykke. Jo lengere jeg studerte smykket jo mere la jeg merke til forskjellige størrelsen på formene, noen var smale mens andre var tykke. Jeg synes at smykket er fint og jeg ble inspirert til å lage noe lignende selv.

Smelta gjenbruksplast

Karin Seuffert, Necklace plastic no 373.18. Smelta gjenbruksplast

Etter å ha vært på Kunstindustrimuseet i Trondheim var det mange inntrykk av forskjellige smykker, design og kunst som jeg satt igjen med. Et smykke som generelt ga et stort inntrykk på meg, var av et smeltet gjenbruksplast-smykke i ulike farger som var laget av Karin Seuffert. Dette smykket lå på avdelingen for kunstgjenstander fra 2000-tallet og utover, og selve smykket gjenspeilet dette med sitt sterke fokus på elementet plast. Plastikk er et materiale som brukes til så og si alt i moderne tid, fra plastposer, til brusflasker, innpakning, leketøy osv. Det at Seuffert velger å fokusere på dette elementet for sin kunst i sin tidsperiode, er derfor veldig relevant, og materialet plast kan man få i tak i uten problemer i dag. Tilgjengeligheten på plast gjør at dette kan være et ypperlig kunstprosjekt for barn i barnehagen, da ressursene er lett å anskaffe, og lar barna gjenbruke platen til å uttrykke noe estetisk. Rent miljømessig slipper man da også å bare kaste all plastikken, men får heller skapt noe evigvarende av det. Dette kan gi barna videre perspektiv på hva man kan bruke platen til hvis man ser bort fra funksjonen hver enkelt plastgjenstand allerede har fått når det ble laget. Smykket bestod av diverse plastsirkler der den opprinnelige gjenstanden til flere av sirklene var litt vanskelig å se. Noen av sirklene så dog ut som strengen som sitter fast på brus korker, og dette er da en kreativ måte å bruke materialet på. Plastringene var sammensmeltet for at de skulle kunne holde seg fast i hverandre, og sammensmeltingen var så godt gjennomført at man ikke så hvor det hadde vært en åpning i ringene. Den matematiske relevansen til smykket gikk på størrelse (ulik på hver av ringene), form (sirkel) og design (smykke).

Jorunn Veiteberg

Jorunn Veiteberg er en norsk kunsthistoriker som samler på smykkekunst. Hun har for tiden en utstilling i Trondheim kunstindustrimuseum. Blant de flere hundre smykkene som hun har utstilt, er smykket som er avbildet. Det er et smykke som er fra en periode der gjenbruk var i fokus. Smykket er laget av plastringer som er satt sammen. Det kan se ut som om det er sømløst. En tilsynelatende hel ring uten et svakt punkt.

I et barnehageperspektiv kan det tenkes at det vil være et smykke som kan fange barnas oppmerksomhet. Det har sterke farger som kan gjøre det mer interessant for barna. Det kan også være noe som kan videreføres til kreativt prosjekt i barnehagen. Det kan muligens replikeres med barna og kan dermed også gjøre kunsten mer nær for barna. Ved å gjøre kunstsmykket mer nært vil det muligens bli mer interessant og begripelig for barn.

Barn er kunstneriske av natur, voksne derimot har på et generelt grunnlag et mer reservert forhold til det som defineres som kunst. Blant filosofer, teoretikere og samfunn generelt har det på forskjellige måter vært en søken etter det som er vakkert i samfunnet. Og det kan virke som om det er en slags søken etter et «perfekt» ideal. Kunst kan være et sunt bidrag for å justere begrep som «vakkert» og «perfekt». Og for å gjøre barn mer interessert i kunst bør det gjøres relaterbart og nært. Otto Künzlis *red dot* er et viktig samfunnskritisk kunststykke, men er vanskelig for barn å forstå og relatere seg til. Kanskje med kunst som er nært barn, kan en bidra til en fremtidig justering av begreper som kan være usunne for generasjonene som skal overta det samfunnet vi lever i.

Smykkesamling

Jeg valgte dette smykket fordi jeg syntes det var interessant å se på. Hvordan har noen fått til å lage en så spesiell klokke? I uret er det en viser med en tallskive fra 0,5 til 0,5 med fargekoder rød til blå. Første gang jeg så denne klokken, ble jeg veldig fascinert. Funker klokken, og hvordan klarer man egentlig å forstå hvordan man leser den?

Smykket eller klokken er laget av forgylt messing med en lærreim og mixed media. Jeg tror grunnen til at denne klokken traff noe ved meg, var fordi jeg aldri har satt meg inn i hvordan en klokke egentlig ser ut innvendig, og derfor ble jeg litt nysgjerrig da jeg så denne klokken her. I dette smykket får vi et innblikk i akkurat det. Smykket kan minne meg om min bestefar. Han har et verksted som han tilbringer mye tid i, og jeg tror at hvis min bestefar hadde sett denne klokken, ville han nok prøvd å lage en som ligner og finne ut hvordan noen har laget den, hvordan den fungerer osv.

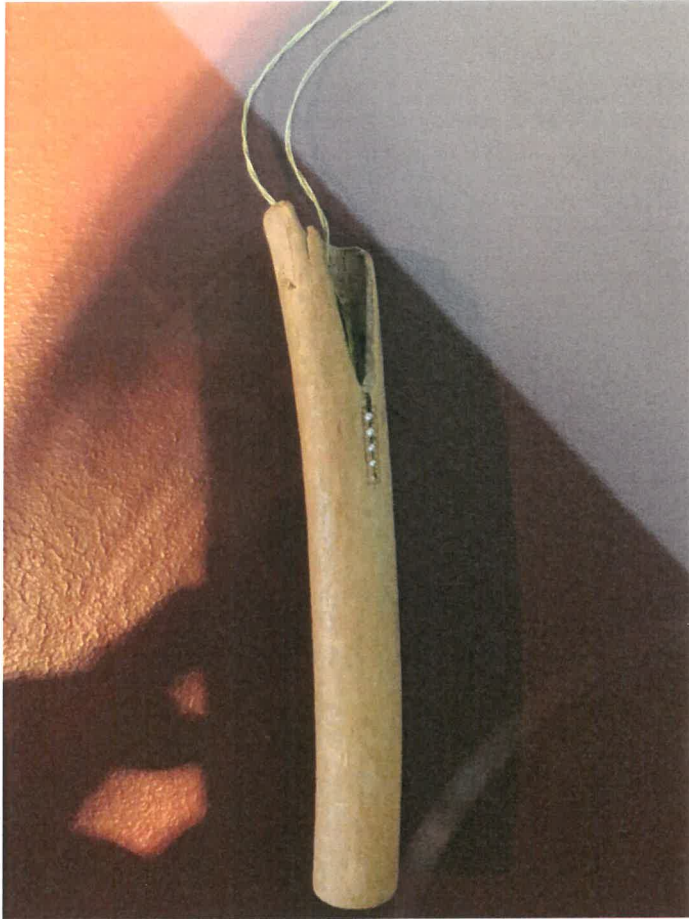
En klokke er jo et smykke som man gjerne bærer til en hver anledning og til ulike anledninger. Og denne klokken er ikke slik som alle andre, den er nemlig annerledes enn de klokkene jeg hvert fall bruker til vanlig. Jeg føler at en klokke kan være et kjennemerke til hvilken stil en har. Noen har små anonyme klokker mens noen andre kan ha en stor klokke som vekker oppmerksomhet.

Jeg valgte å ta bilde av og skrive om dette smykket i kolleksjonen til Jorunn Veiteberg på grunn av at det var et av de smykkene som lignet mest på noe jeg selv kunne valgt å kjøpe og gå med privat. Jeg går selv veldig lite med smykker, men om jeg skal gjøre det, så er det blant annet klokker jeg velger å ta på meg. Det jeg likte godt med denne klokken, var at det var en kombinasjon av fargene svart og gull som er farger jeg selv liker godt å blande med hverandre. Jeg kan godt bruke en kombinasjon av gull og svart både når det kommer til klær og interiør. Jeg personlig er ikke like begeistret for det som skjer inni selve klokken, da det blir litt for mye rot om jeg kan kalle det det. Det er også en stor skrue som stikker ut av selve klokken som jeg ikke synes så veldig mye om. Bortsett fra dette så er det en klokke jeg kunne gått med selv.

Det er noe med kontraster som tiltaler meg. Det harde mot det myke. Det matte mot det glitrende. Det «store» stykket rekved mot fem små diamanter – og hvitt gull i tråden. Noe materiale har høy verdi – noe lav. Den største delen av smykket, rekveden, har lavest verdi mens hver enkelt av de små diamanterne er mer verdt i penger enn stykket av drivved. Selv elsker jeg både drivved og diamanter. Drivved som ingen vet nøyaktig hvor kommer fra. Hver bit fra naturen med sin unike form. Naturens egen tre-dreier har vært i sving. Diamant – a girl's best friend – er noe av vakreste jeg vet. Ordet diamant kommer fra det greske ordet «adámas» som betyr «uknuselig» eller «uovervinnelig». Diamant – en form for karbon som oppstår ved trykk, høyt trykk. Den er en ettertraktet og evig populær edelsten. Mens diamanter ikke lar seg ødelegge, det nettopp det skje med et stykke drivved. Drivved kan knekkes, smadres, knuses, overvinnes. Dette betyr at en del av mitt valgte smykke, kan ødelegges mens andre deler aldri kan knuses. Diamantene vil vare til evig tid. Skjønt akkurat det å vare til evig tid gjør kanskje ikke vi og jordkloden vår.....?

Marit

115 - Smykket av Anna Talbot, *Blue Wolf* (2013). Metall

Da jeg gikk rundt å så på smykkesamlingen, var det flere smykker jeg ble fasinert av, noen fordi de var vakre å se på mens andre smykker hadde et spennende budskap. Jeg tenkte ofte på hva enkelte smykker skulle forestille. Hvorfor har noen har valgt å lage et smykke som ser slik ut, og hvorfor kunne noen tenke seg å velge å gå med akkurat dette smykket?

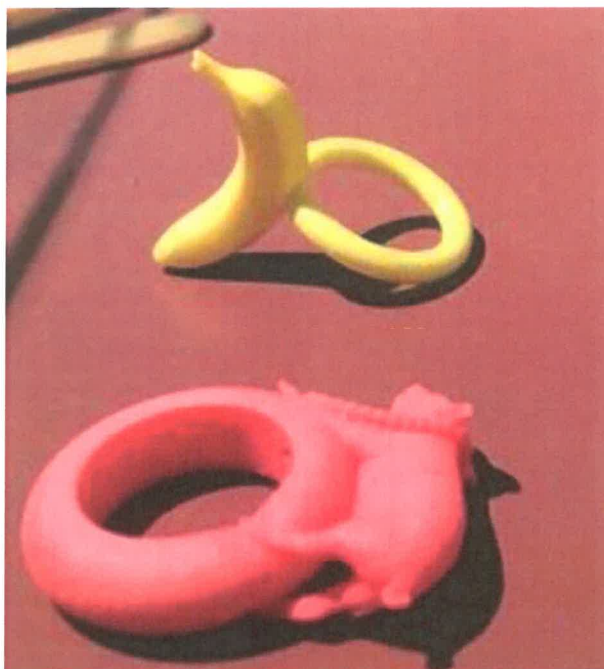
Jeg tenkte det samme da jeg kom til dette smykket, men da jeg skulle kikke nærmere på mønsteret i smykket, la jeg merke til flere detaljer som var ganske skjult ved første øyekast. Jeg fikk følelsen av at det var noe eventyrlig med smykket, eller at det lå en fortelling der inne i alle detaljene og mønstrene, for inne i smykket kan man skimte en jente og en ulv.

Det kan se ut som det ligger en tredimensjonal fortelling inne i bilde.

Det å se på jenta og ulven inne i bilde, vekker en nysgjerrighet i meg. Jeg ønsker å høre mer om dette eventyret. Jeg vil vite fortellingen bak det. Fortellinger og eventyr er noe jeg alltid har vært glad i, og det er noe som har gitt meg en behagelig ro. Det er kanskje derfor dette smykket ble min favoritt. Det gir meg en slags nysgjerrig spenning, samtidig som det gir meg en følelse av ro og avslapping.

Cecilie

Opplevelsestekst fra besøk på Nordenfjeldske kunstindustrimuseum Smykkeutstilling

*Ringer av Ted Noten, "Banan" og "Miss Piggy" (2008)
materiale: 3D-printet Nylon*

Da vi gikk igjennom kunstutstillingen og så på smykke etter smykke, eller for min del, raritet etter raritet, var tankene som gikk igjennom hodet mitt ”går noen virkelig med dette?”. Jeg syntes at det meste så ganske likt ut, det var forholdsvis like farger, like materialer. Ja, det var så klart noen smykker som skilte seg ut, men det var fremdeles en raritet i mine øyne. Da vi kom til disse to ringene over her, så ble jeg så glad fordi noe endelig skilte seg ut! De var i knallfarger og i et helt annet materiale enn så og si resten av utstillingen. Hvis du ser nøye etter, kan du også se at grisen har perler rundt halsen, ref. det bibelske uttrykket ”don’t throw your pearls to the pigs”. Jeg synes disse ringene var morsomme, og jeg likte at de skilte seg såpass ut som de gjorde.

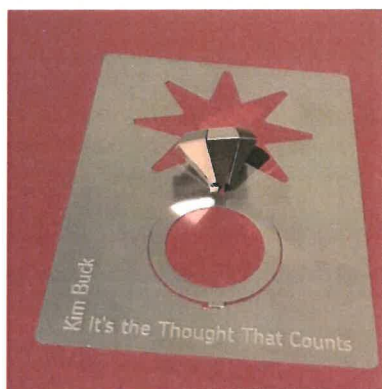
Siri Elise

KIM BUCK – DIAMOND RING

«Diamond ring» er laget av Kim Buck og utstilt i Det Nordenfjeldske Kunstindustrimuseet. Denne fanget min oppmerksomhet fordi den skilte seg ut blant de andre. Den er laget av Kim Buck, men det er du selv som lager den helt ferdig. Du er selv med i prosessen av det ferdigstilte produktet, fordi du må brette den selv. Dette fascinerte meg. Man kan selv som «kjøper» eller «bruker» av dette produktet være med å skape den. Det gjør at man får et annet forhold til ringen. Kanskje et mer personlig forhold? Det er ikke en ring man kjøper ferdig på butikken, men en ring man selv må legge litt arbeid i for å få ferdigstilt. På platen som ringen sitter fast i før man bretter den, står det skrevet: «it's the Thought That Counts». Med det mener kanskje Kim Buck at man trenger ikke en dyr ring som er kjøpt på en gullsmed, man kan brette en selv fordi det er tanken som teller. Dette er et veldig fint budskap. Man må ikke alltid ha de dyreste tingene, og man må ikke alltid gi noe dyrt i gave. Det viktigste er tanken du har som sier at du ønsker å gi noe til denne personen, fordi denne personen betyr noe for deg. Det viktigste er ikke hva man får men at noen er så glade i deg at de ønsker å gi deg noe.

Slik ser ringen ut før man bretter den og etter den er brettet.

Slik ser ringen ut i utstillingen på Det Nordenfjeldske Kunstindustrimuseet.

Veronika

Jeg valgte dette smykket fordi jeg synes det var veldig spesielt. For meg ser det nesten ut som konglene er ekte og noe man kunne plukket i skogen for så å spraye på litt gull og sølv maling. Men smykkene er jo faktisk laget av sølv og titan. Jeg har jo ikke fått tatt på eller løftet på smykket så en tanke jeg har hatt, er om smykket er tungt? Jeg synes det er veldig spesielt å skulle gå rundt med kongler rundt halsen. Vi ble fortalt at smykkene ble brukt i forskjellige anledninger. I hvilken anledning bruker hun dette smykket? Når tenker hun sånn "Ja, nå synes jeg kongler viser frem meg og passer seg godt her". Selv om jeg synes smykket er veldig spesielt, synes jeg også det er veldig vakkert, og jeg tror dette er noe som hun har fått mye oppmerksomhet for, både rare blikk og gode ord. Å komme inn i en barnegruppe med et sånt smykke tror jeg hadde vært fantastisk, HVOR KULT ER DET IKKE MED KONGLER RUNDT HALSEN??? Det hadde nok en barnegruppe tenkt.

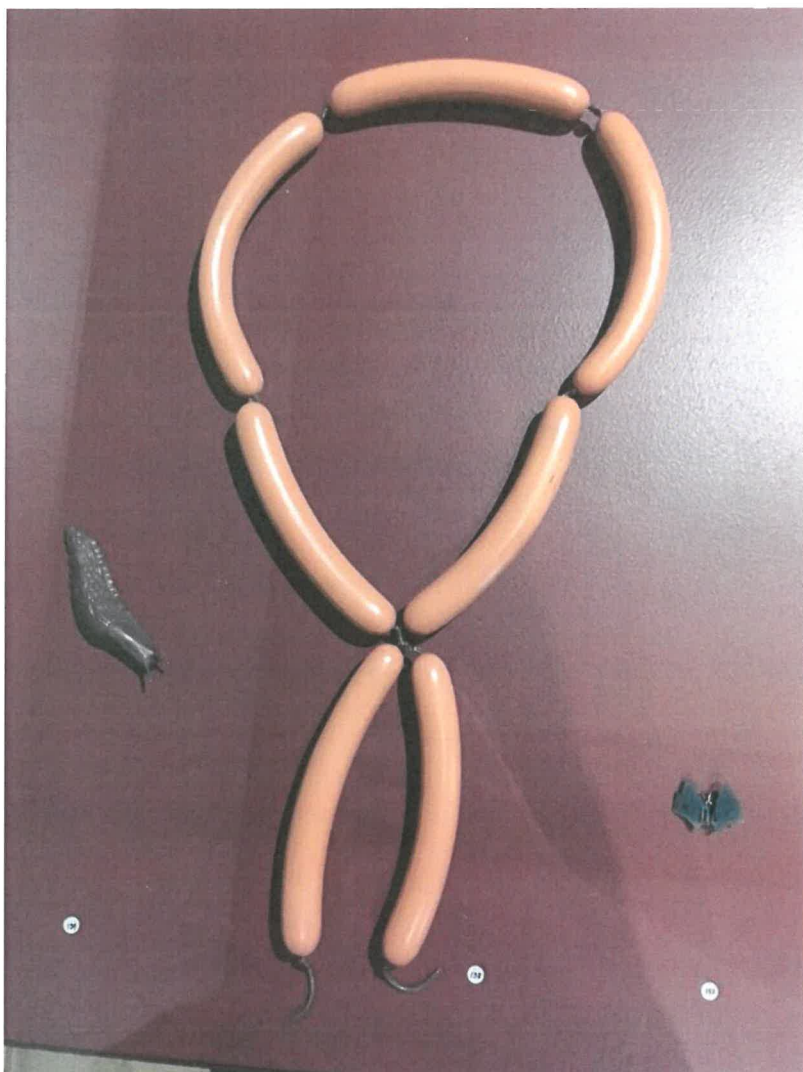
Benedicte

Wienerpølse

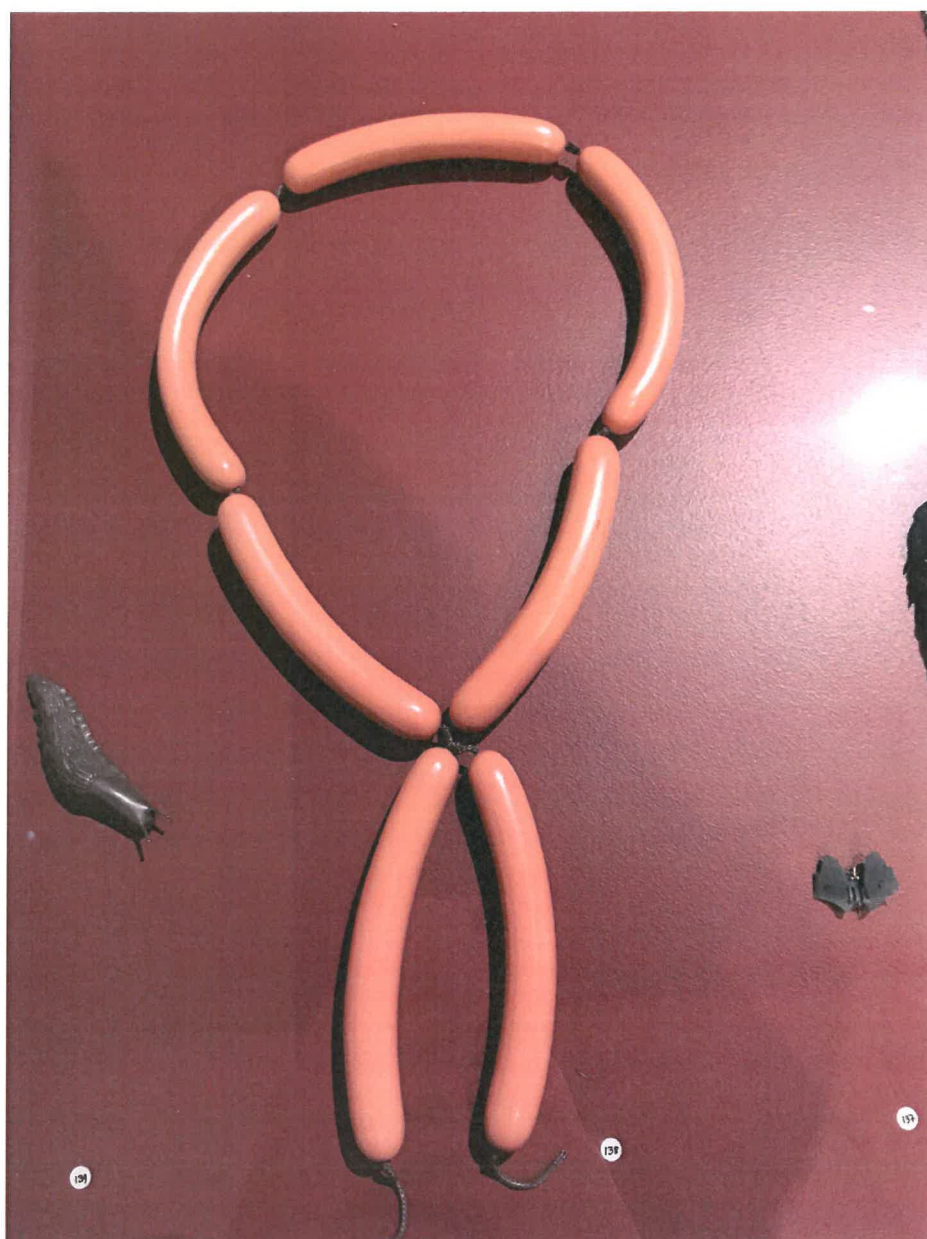
Smykket er laget av David Bielander fra 2009 til 2011, og det består av tre fra en stol og maling. Jeg valgte å skrive om dette smykket siden det tok oppmerksomheten min med én gang jeg kom bort til gruppen av smykker det lå ved. Da jeg så det, tenkte jeg med en gang tilbake til min egen barndom. Det er en sein høstdag, og jeg kommer hjem fra min beste kompis for å spise middag. Mamma har kveldsvakt på sykehuset, og dermed er det pappa sin tur å lage middag i dag. Fordi det var pappa som skulle lage middag, kunne jeg alltid forvente noe jeg faktisk var glad i. Og pappa feilet ikke denne gangen her heller, han serverte wienerpølser med potetmos, min favoritt! Jeg husker gleden av å se pølsene i gryta på bordet, og jeg mintes denne gleden da jeg så smykket for første gang.

Emil

”Pølsesmykket” på utstillingen til Jorun Veiteberg

Blant alle de mange smykkene til Jorun Veiteberg var det dette som fanget oppmerksomheten min mest. Smykket vekker både sinne og triste følelser hos meg av flere grunner. For der første er jeg sterkt imot pelsindustrien, og dyrevelferd er min hjertesak. Dette smykket dro noen paralleller til pelsindustrien fordi et dyr har dødd for at et menneske skal bære det som et smykke eller plagg, noe jeg synes er svært provoserende og hjerteskjærende. For det andre stiller det noen politiske spørsmål, og det er et tydelig symbol på urettferdigheten i verden hvor noen mennesker dør på grunn av mangel på mat, mens andre har et så overflod av det at man kan bære det som et smykke.

Mitt møte med smykkeutstillingen

Jeg vet ikke helt hvorfor det ble akkurat dette smykket. Kanskje var det fordi det var humøret jeg var den dagen, eller kanskje var det fordi det var det eneste smykket som ga meg en «følelse» da vi var der. Den dagen vi var på smyksesamlingen var ikke en av de beste dagene, og jeg hadde en negativ innstilling allerede før vi var kommet. Da jeg gikk gjennom hyllene med smykker var det ingen som egentlig vekket interesse helt til jeg fant dette. Med en gang jeg så smykket fikk jeg automatisk et smil på munnen, og jeg synes det var et morsomt smykke. Resten av dagen på utstillingen gikk jeg til de andre i klassen og kom med morsomme kommentarer og humøret mitt hadde gått fra 0-100 bare pga dette smykket.

Det var nok derfor jeg valgte det også, fordi smykket vekket følelsen av glede, latter og humor. Selv om dagen hadde vært dårlig, og humøret var på bunn kunne altså et smykke av pølser få meg til å få litt energi igjen. Det sier kanskje litt om min barnslige humor, og kanskje er jeg litt umoden også, men jeg synes det var veldig morsomt med et pølsesmykke.

Besøk på kunstindustrimuseet

Nummer 138: laget av David Bielander og smykkekonsten heter Sausages.

Når vi var på besøk på museet var det mye spennende å se på, men jeg synes dette smykket var spesielt interessant. I det jeg gikk forbi fanget det oppmerksomheten min med en gang.

Det var et merkelig smykke samtidig som det var veldig kult også.

Noe som jeg fant svært fascinerende med smykkekonsten er at det er laget av en trestol også har den blitt malt etterpå. Første gang jeg så det synes jeg det lignet veldig på ekte pølser, men tenkte kanskje at det var laget ut av plast eller lignende materiale. Derfor ble jeg imponert over hvordan det var laget!

Smykke nr. 140- Hals Smykke

I forbindelse med en norsktime jeg nylig hadde, skulle jeg velge meg ut ett av dine smykker fra utstillingen på det Nordenfjeldske kunstindustrimuseum og skrive litt om hvorfor jeg likte dette smykket.

Bildet jeg har valgt å ta utgangspunkt i, er smykke nr. 140 (mobiltelefonene). Grunnen til at jeg valgte nettopp dette, er fordi det var et smykke som fanget blikket mitt. Det var stort, fargerikt og «litt» utenom det vanlige. Naturligvis har jeg ikke ønsket å gå med dette selv da det blir litt «mye» med tanke på min stil osv. Men har du interessen og er tøff nok til å bære det, så hvorfor ikke?

Smykket ble for meg også veldig nostalgisk da jeg har vokst opp med mange av disse telefonene. Det tok meg litt tilbake i tid og fikk meg til å tenke på hvor stor utviklingen faktisk har vært bare på noen år.

Med tanke på at jeg studerer for å bli barnehagelærer slo også tanken meg om at det hadde vært morsomt og kommet med dette smykket i barnehagen. På grunn av smykkets spreke farger tror jeg at barna fort hadde tiltrukket seg dette. Jeg tror heller ikke at alle barna hadde forstått hva dette var laget av siden de fleste av dem aldri har sett annet enn en smarttelefon. Kanskje dette hadde vært en morsomt og kreativ måte å få vist fram datidens telefoner på, og på den måten kunne gitt barna et innblikk i utviklingen?

Maria

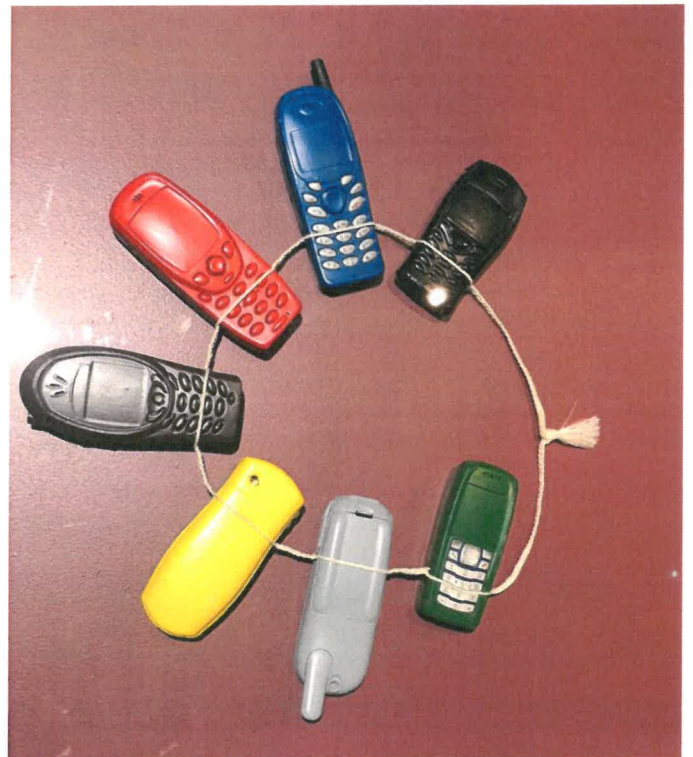
Mobiltelefonsmykke

Jeg valgte et smykke der designeren har tatt gjenbruk av forskjellige mobiltelefoner. Designeren har lakkert hver telefon i forskjellige farger og tredd en tråd gjennom hver telefon slik at det danner et smykke. Dette er mobiltelefoner som tydelig kommer fra tidlig 2000-tallet, og det var derfor jeg fattet interesse for akkurat dette smykket. På denne tiden hadde jeg slike mobiltelefoner. Jeg hadde ikke bare en, men jeg hadde fem av de telefonene som er brukt i dette smykket. Når jeg studerer hver av telefonene, strømmer det frem minner fra denne tiden. Jeg kan for eksempel huske hvordan det var å flytte til en annen kommune og få seg samboer for første gang av å se på den svarte mobiltelefonen. Fra den røde kommer det minner fra konfirmasjonstiden, og hvordan det var å for første gang kjøpe sin egen mobil med sine egne penger. Jeg kan huske hvor spennende det var å få tekstmeldinger, og hvordan lyden av dette hørt ut. På denne tiden brukte vi ikke mobiltelefonen som i dag. Vi var fornøyde så lenge vi kunne sende tekstmeldinger, snakke i telefonen og kanskje sende en mms. Hadde mobiltelefonen spillet «snake», var det dette vi gjorde på bussen til og fra skolen.

Smykkesamling – Jorun Veiteberg

Forventningene til dette museumsbesøket var stikk motsatt av det som møtte meg på det Nordenfjeldske kunstindustrimuseet. Jeg trodde ikke dette var en utstilling som passet for barn, siden den omhandlet en smykkesamling. Smykker er jo egentlig små ting som er veldig dyre. Men denne smykkesamlingen var annerledes. Dette er en utstilling for barn, kjempebra for barnehagene å dra innom å se på smykkene til Jorun Veiteberg.

Det var veldig mange små ting å se på, veldig mange rare ting, interessante ting, men også fine ting. Det var ett smykke som jeg kom over som satte litt ekstra spor i meg, jeg ble litt ekstra inspirert. Det fikk meg til å tenke på meg selv som barn og på oppveksten min. Det var et smykke av hyssin. På hyssingen var det knyttet sju gamle telefoner, sånne små Nokiatelefoner for eksempel. Disse telefonene var malt i forskjellige farger med lakkmalning. Noen var ikke malt på tastene slik at vi kunne se tallene og bokstavene. Jeg fikk lyst til å introdusere barna for slike gamle telefoner i mange forskjellige farger, fine farger. Det ligger mye god læring i disse telefonene. Jeg ser også for

meg hvordan leken spiller rundt dette smykke eller disse telefonene. Slike litt eldre telefoner er mye morsommere for barn å leke med enn dagens touchtelefoner.

Noe annet som rørte meg litt med denne utstillingen og dette smykket, var hvordan smykkedesignere bruker gjenbruk. Ting som folk flest pakker bort eller kaster, det har de brukt til å lage smykker av. Jeg mener at dette også er viktig for barn å forstå, hvordan man kan sette pris på gjenbruk. Vi trenger ikke alltid kjøpe nye ting, for eksempel en leketelefon, man kan heller finne frem en gammel telefon med taster og male den, pynte den med det man selv synes er fint.

Anna

Etter turen på Nordensfjeldske Kunstindustrimuseum hadde jeg flere smykker som var aktuelle, og som vakte oppsikt hos meg, men jeg falt tilslutt på dette smykket. Det var spesielt, morsomt og fint på en rar måte på samme tid. Jeg prøvde å tenke etter en anledning jeg kunne tatt på meg et smykke som dette, men kom ikke til noe svar. Det første jeg tenkte da jeg kom over smykket, var ”dette kan vi bruke i barnehagen”. Smykket er satt sammen av syv ulike mobiltelefoner i ulike farger og fasonger festet sammen med hyssing. Det er noe barna i barnehagen kan være med på å lage, og som de kan få glede av å bruke i leken. Mobiltelefoner er noe som er aktuelt i enhver norsk familie, og barn liker å leke at de prater i telefon. Barna har nok ikke opplevd slike telefoner selv, men de aller fleste vet hvordan de brukes.

Mari

Smykke, Mobiltelefonen - Nordenfjeldske Kunstindustrimuseum Trondheim, 30.10.2018

Smykke nr 140: Lisa Walker, Hals Smykke (2009). Mobiltelefoner, lakkmalning og tråd

Jeg valgte smykket av telefonene fordi telefonen min er en viktig gjenstand med høy egenverdi i mitt liv.

Smykket som er avbildet ovenfor, består av mobiltelefoner, lakkmalning og tråd. Derfor ser vi at dette ikke er et smykke av høy pengeverdi. Telefonen er utdatert, og det resterende materialet er heller ikke høy på pris. Derfor er ikke dette et smykke som anses på som verdifullt tyvgods.

Dette smykket har to verdier, den har en egenverdi for meg som et enkelt individ i samfunnet, men den har også en nytteverdi for samfunnet. Vi ser at telefonen som nytteverdi brukes til kommunikasjon gjennom samtaler, meldinger og videosamtaler, informasjonsgiver, navigator, betalingsmuligheter... osv.

Videre vil jeg se på telefonens egenverdi for meg som individ. For meg har telefonen vært en viktig eiendel i livet som liten for underholdning og tidsfordriv i form av spill og kunne holde kontakt med familie som bor langt unna. Etter hvert som jeg ble eldre og telefonen stadig var under fornying, fikk den flere og flere egenskaper. Da jeg kom opp i barneskolealder, var det det at jeg eide en egen mobiltelefon, som ble avgjørende for at jeg kunne være hjemme alene. Da fikk foreldrene min mulighet til å kommunisere med meg hjemme mens de var på jobb. Her ser vi at telefonen er blitt en trygghet mellom foreldre/barn relasjonen.

I senere tid etter jeg har blitt voksen, flyttet ut hjemmefra og til en ny by, har telefonen igjen hatt den viktige egenskapen med å kunne ha daglig kommunikasjon med hjemmet. Den brukes som en datamaskin for å søke opp informasjon, betalingsmuligheter... ja, egentlig det meste. Telefonen har nå fått egenskaper til å justere lys- og varmestyrke i hus, hytter og biler, og tatt over styring for mye. Vi ser at i dagens samfunn har teknologien tatt over mange arbeidsoppgaver i samfunnet. Dette kommer også til å utvikle seg mer og mer. Hvor stor arbeidsledighet i samfunnet vil dette føre til?

Hvorvidt syv defekte ødelagte telefoner i et smykke gir en trygghet kan jo dog diskuteres...

I et pedagogisk opplegg med en barnegruppe vet jeg ikke helt hva en barnegruppe ville kalt objektene. Telefonene har et helt annet utseende i dag. Det er derfor ikke sikkert alle barna vil

gjenkjenne objektet som en mobiltelefon. Fordi de ikke har et forhold til det. Det hadde vært spennende å introdusere smykket til en barnegruppe for å se den første reaksjonen og reflektere over smykket med barna.

Under omvisninger fortalte (ansatt) at inne i alle mobiltelefoner, er det en liten mengde gull, og dersom vi skal fortsette med den produksjonen som drives i dag, vil det gå tomt for gull i løpet av de neste 12 årene. Da ser vi en av konsekvensene av det bruk-og-kast-samfunnet vi lever i i dag. Det kan være noe man kan formidle ved å bære et slik smykke. Telefonene som normalt har en høy pengeverdi, er lakkerte og derfor defekte i forhold til den nytteverdien den normalt sett har i samfunnet, men for smykkebærer vil den ha en høy egenverdi i seg selv som et smykke.

Kort oppsummert valgte jeg dette smykket fordi telefonens egenverdi for meg er viktig, og fordi den har høy betydning for meg og mitt liv. Dette er ikke nødvendigvis et smykke jeg ville båret og gått med, men det rørte noe ved meg da jeg så det.

Marie

MUSEUMS BESØK 29.10.2018

Jeg har valgt dette smykket fordi jeg syntes det var kult. Hadde jeg hatt på meg dette smykket, hadde det helt klart blitt et tema. Ønsker man å ha noe å snakke om, er dette smykket genialt å ha på seg. Mulig dette smykket hadde vært lurt å bruke på en første date? Tenker også at dette smykket hadde vært gøy for barna, fordi de ulike fargene er fengende. Men også størrelsen har noe å si hvis småbarn skulle ha brukt dette smykket, og her er størrelsen perfekt.

Mobilene er ikke for små og heller ikke for store.

Jeg valgte også dette smykket fordi det for meg vekket gamle minner. Den blå telefonen ligner på min aller første mobil. Da jeg så dette bildet, fikk jeg flashback tilbake til da jeg fikk denne mobilen i 13-års gave.

Ellers ønsker jeg å si at det var mange fine smykker i museet vi var i. Det er flere enn dette smykket som sitter igjen i minnet mitt etter besøket der.

Lisa Walker, Hals Smykke (2009). Mobiltelefonar, lakkmalning, tråd.

Vi var kunstindustrimuseet i Trondheim, og der fikk vi se forskjellige gjenstander som plast, metall, kobber som har blitt brukt i utstilling i fra forskjellige årstall. Jeg valgte utstillingen av mobiltelefoner i forskjellige farger fra år 1995-1999. Her har kunstner brukt en tråd for å binde telefonen sammen så blir et smykke. Mobiltelefonene er laget av hardplast, som er gjenvinnbart. Jeg synes utstillingen var spennende for telefonene var i forskjellige farger, og det å se hvordan telefonene så ut designmessig. Det som er spennende for barnehagebarn er at sterke farge og forskjellige former.

Omvisning på kunstmuseum Jorunn Veiteberg

Dette smykket var noe jeg ble litt ekstra interessert i. Det er laget av tråd/garn, ferskvannssperler og lim. I og med at jeg går barnehagelærer ved Dronning Mauds Minne Høgskole så synes jeg at dette er noe jeg kan relatere til studiene. Det går an å lage disse smykkene sammen med barna og vi kan få inn undring i prosessen. For eksempel ved å dra for å finne ferskvannssperler, lære litt om det og så lage et smykke. Dette tror jeg også er noe barna kunne gitt bort i gaver eller eventuelt gå med selv. Det er mye medvirkning inn i bildet, da barna kan få bestemme selv hvordan de vil gjøre det og om de vil gjøre det på den måten eller ikke.

Jeg personlig synes også at dette smykket kan relatere mye til hverdagslige smykker som flere kunne gått med. Det er enkelt, men også veldig fint.

Smykke nr 227.

Lisa Walker, Necklace (2007)

Smykket jeg har valgt ut er et smykke jeg synes var fint. Smykket er laget av garn (ull) og perler. Det ser ut som at perlene ligger eller er smeltet i lim. Den gule fargen var med på å fange min interesse for smykket. Friske farger og man blir automatisk "dratt" inn mot smykket. Jeg synes hun har brukt perlene og selve smykket på en interessant måte. Smykket er ikke noe jeg selv ville gått med, fordi det er litt snedig, men samtidig klarte det å fange min interesse for bildet.

Besøk på Kunstindustrimuseet 26.10.18.
Jorunn Veitebergs smykkeutstilling.

This is a few of her favourite things

Verket er lagd av Lisa Walker og består av garn, ferskvannspjerler og lim. Bruken av ferskvannspjerler tilsier at smykket har høy verdi.

Min opplevelse

Jeg valgte å skrive om dette smykket fordi det var et av de første smykkene som skilte seg ut når jeg gikk rundt på museet. Det var mye spennende å se på der, men dette skilte seg ut for meg fordi det hadde en sterk farge i tillegg til at jeg først ble veldig fascinert av bruken av lim. Det så først ut som smykket hadde smeltet utover og at det faktisk var vått, men ved nærmere undersøkelse oppdaget jeg at det var laget sånn. Jeg sjekket i heftet og det sto at det var brukt lim og ferskvannspjerler. Det var morsomt at det var brukt faktiske ferskvannspjerler og at det var laget slik at det så ut som perlene fortsatt lå i vann. Jeg synes det var en veldig stilig måte å bruke materialene på og estetisk synes jeg smykket var veldig pent. Som nevnt likte jeg også fargen, jeg er veldig glad i sterke farger og av alle smykkene som lå i denne delen av utstillingen så var det dette som skilte seg ut for meg. Det var også det første smykket jeg tok bilde av i forbindelse med oppgaven vi fikk når vi ankom museet hvor vi skulle velge ut ett smykke og snakke om. Det er et smykke jeg sikkert kunne funnet på å bruke selv om jeg normalt sett ikke bruker smykker, bare fordi jeg synes det var så fint og ikke minst fascinerende. Jeg hadde nok fått mange kommentarer om jeg hadde møtt opp på selskap med dette.

Etterarbeid museumsbesøk

I regi av skolen (DMMH) fikk vi en omvisning i smykkesamlingen til Jorunn Veiteberg på Kunstindustrimuseet. Dette var en spennende utstilling med mange ulike, interessante, morsomme og ikke minst utradisjonelle smykker. Det var smykker for en hver smak og alle hadde hver sin historie bak seg. Disse historiene gjorde smykkene enda mer unike, og det fikk meg til å se på smykket på en helt annen måte enn før jeg fikk høre denne historien.

Det var spesielt ett smykke som fanget oppmerksomheten min, nemlig dette knall gule smykket laget av garn, lim og perler. Jeg valgte dette smykket fordi jeg tror mange barnehagebarn vil synes det er fint og interessant, noe som er viktig for meg med tanke på min utdanning. Smykket har en sterk gulffarge som jeg tror mange barn vil trekkes mot. I tillegg er det mange perler på det, både store og små. Dette er noe barn ofte tiltrekkes av og gjerne vil bruke selv, noe som kan åpne opp for en interesse blant barna, som man kan jobbe med i etterkant av museumsbesøket. Jeg synes også det er veldig interessant at noe som virker så «enkelt», som er laget av så vanlige materialer, kan bli så elegant. Man trenger faktisk ikke gull og store diamanter i smykker for at det skal bli fint!

KUNSTINDUSTRIMUSEET

160. Hanna Hedman, Potamonautes lividus (2014) Oksidert sølv, industrilakka kopper, farge.

Dette smykket var ikke det første jeg la merke til når jeg tok meg runden rundt på museet første gang, men når jeg først oppdaget det etter å ha gått litt rundt, syntes jeg det var utrolig fint. Jeg ble så fascinert over hvor detaljert det var. Alle utskjæringene i smykket, og alle bitene som var satt sammen til å kunne ligne såppas mye på en krabbe, jeg syntes det var så kreativt. I tillegg likte jeg fargene i smykket så godt.

Selv er jeg en veldig kreativ person og jeg liker å tenke kreativ. Det er kanskje ikke et smykke jeg ville hatt på meg selv, men jeg syntes like vel det er et fint smykke som fanget min oppmerksomhet.

Jeg var usikker på hvilken type smykke dette var, men jeg tenkte først det kunne være en klype til å ha i håret. Når vi fikk omvisning av hun som jobbet på museet, spurte jeg henne hva det var, og det viste seg å være en brosjenål laget av oksidert sølv og industrilakka kopper.

Mitt møte med smykket

Hanna Hedman, *Potamonautes lividus* (2014).

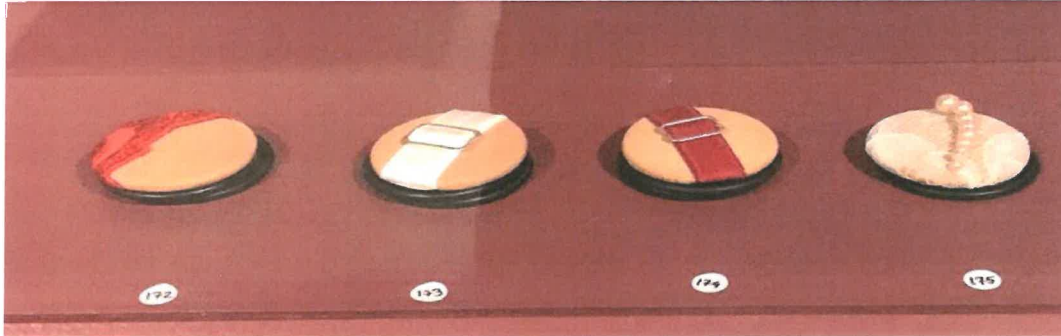
Grunnen for at jeg valgte ut dette smykket var fordi jeg personlig syntes det stilte seg mer ut enn resten av samlingen. På den måten at dette smykket var så detaljert og fint utført, både i fasong og farger. Jeg synes den rett og slett er estetisk fint å se på. Jeg tror grunnen at det skilte seg for meg var fordi jeg begynte å assosiere smykket med hjemplassen min. Når jeg så på smykket begynte jeg å tenke på havet og fjæra hjemme. Jeg begynte å tenke på den gangen jeg var i fjæra med besteforeldrene mine når jeg var liten å leta etter krabber. Jeg husker at den største krabben vi fant satt seg fast i hansken min og at jeg syntes det var kjempe artig fordi jeg ble så redd. Når jeg ser på smykket tenker jeg på gode minner.

Jeg valgte dette smykket fordi jeg synes det hadde en fascinerende utforming, og fordi jeg også tror at dette er noe barn kunne ha fått interesse for. Jeg følte også en slags tilknytning til det. Jeg har vokst opp ved havet og har alltid hatt et spesielt forhold til det. Dette gjelder også dyrene i havet. Jeg synes det er vanskelig å sette fingeren på nøyaktig hvorfor det er sånn. Når jeg tenker meg litt om, fikk jeg kanskje litt hjemlengsel når jeg så dette smykket.

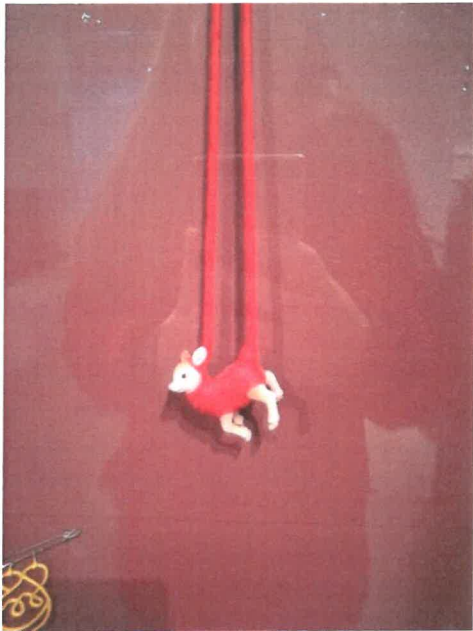
På besøk hos Nordenfjeldske Kunstindustrimuseum i Trondheim. Jorunn Veiteberg sin samling av smykker.

Knappene er runde, de har fargen rød, hvit og beige, og på to av knappene er det en liten metallbit. Knappene er laget av rester fra en bh, det ligger to ringer i fargen sort under hver av knappene. Disse «knappene» kan brukes som en manschettknapp. En manschettknapp kan en bruke for å «piffe» opp et antrekk eller for å skyve oppmerksomheten bort fra antrekket.

Disse smykkene fangen min oppmerksomhet. De er søte, små og spennende. Jeg følte disse smykkene var litt mindre «voldsomme», derfor valgte jeg disse. Fargene rød og hvit er to farger som står fint imot hverandre. Måten disse smykkene er utstilt, kan ha hatt en påvirkning på hvorfor jeg valgte akkurat disse.

Alt i alt var dette en fin opplevelse. Jeg selv har vanskeligheter med å forså kunst og ser ikke helt hvordan et smykke kan være kunst. Men det var en fin opplevelse og erfaring som jeg tar med videre. Jeg ser også fint hvordan det kan være relevant å ta med barna på denne utstillingen.

Jeg synes dette smykke var litt artig, siden det hadde et eget særpreg over seg. Det er ikke et smykke jeg selv kunne ha gått med, men det var litt artig å se hvor forskjellig vi mennesker kan være. Dette smykke minner meg litt om barndommen min så jeg fikk en god følelse i meg når jeg så det.

«Det handler om kommunikasjon»

I Jorunn Veitebergs smykkesamling var det mange ulike smykker. Gjennom utstillingen hennes ble jeg utfordret til et nytt syn på hva smykker kan være. Noen av smykkene til Veiteberg var fint dekortert med vakre, fargerike motiver. Andre var rare, mystiske og til og med litt stygge. Mange av smykkene berørte meg. Smykket jeg har valgt meg ut, var ikke dekorert med flotte farger. Det var heller ikke stygt eller spesielt. Og det er nettopp derfor jeg har valgt meg ut dette smykket. Dette er et smykke, som i et mangfold av en smykkesamling, ikke skiller seg ut. Smykket samsvarer i stor grad med de forventningene vi har til et smykke i dagens samfunn. Det er et smykke som kan bæres rundt hode. Ikke for stort, ikke for lite. Smykket er ensfarget. Det er gullbelagt. Jeg synes derfor det var litt rart at dette, et helt normale smykke, fikk plass i en smykkesamling med så stort mangfold. Etter å ha undret meg over smykket en liten stund, undersøkte jeg smykkets materiale. Det var da jeg forstod hvorfor dette smykke var blitt inkludert i den flotte smykkesamlingen til Jorunn Veiteberg. Smykket er laget av papir. Dette gjør smykket unikt. Veiteberg sitt smykke skiller seg ut i mengden av forventninger vi har knyttet til begrepet smykke. Jeg klarte ikke å forstå smykket ved første blick. Men gjennom tekst utviklet jeg en forståelse for det. Og det er som Jorunn Veiteberg så fint sier i innledningen av utstillingen; «Det handler om kommunikasjon». I dette tilfelle var ikke smykket nok, jeg trengte tekst for å forstå budskapet.

Smykke nummer 183/184

Dette bildet fanget min oppmerksomhet så fort jeg la merke til den. Grunnen var at jeg først trodde det var et smykke av ansiktet til disney-karakteren Mikke Mus. Da jeg så mer på det la jeg merke til at det i midten kunne ligne på et gammelt fat som min bestemor hadde før. Grunnen til at jeg valgte ut akkurat dette smykket var at jeg likte at smykket ved første øyekast lignet noe annet enn det egentlig var, noe som gjorde at det fanget min oppmerksomhet og at jeg ble stående å studere det en stund.

Det handler om å være kreativ

Etter en tur på Nordenfjeldske Kunstindustrimuseum der det var smykkeutstilling, fikk jeg sett litt av hvert. Det var mange rare smykker, noen var stygge, noen var veldig fascinerende, og noen var pene. Jeg velger å skrive om et smykke som jeg først trodde var et dyrt perlesmykke, men som viste seg å være et smykke laget av plast og tråd. Da jeg så nærme på smykket, kunne jeg se at det var plast som hadde blitt rullet til kuler. Dette var noe jeg syntes var veldig kult med tanke på at det lignet på noe jeg kjenner til fra før av, men det viste seg å bare være laget av noe billig, som plast og tråd.

Stine

Jeg velger å løfte frem dette kunstverket fordi det er det jeg husker best etter omvisningen.

Kunstverket henger igjen hos meg fordi det var så absurd. Med hode langt over kroppen og en absurd kropps disposisjon ble det utenfor den ``normale`` kroppen.

Jeg trekkes også mot dette kunstverket på grunn av fargene. Jeg er en typisk perfektionist og lyse farger og symmetri er en fryd for øynene for meg. Jeg synes også dette kunstverket er spennende fordi det var vanskelig å tolke budskapet det har. Det er dagen etter besøket på kunstmuseet, og jeg har ennå ikke klart å undre meg frem til budskapet i kunstsmykket. Det var mange av smykkene jeg ikke forsto budskapet til, men dette satt mest igjen hos meg. Smykke tilhører dette århundret, og jeg fikk den følelsen av at dette handlet kanskje om kroppsidealer. Vi kvinner er født i en kropp og samfunnet nå til dags tar den fra hverandre og vil rekonstruere den til noe den ikke er, men som samfunnet mener er det ideelle.

Jeg er selv en kvinne som daglig påvirkes av alt kroppspress, og det er vel derfor dette smykket berørte meg mest. Vi hadde ingen forklaring på hva som lå bak akkurat dette smykket og min tolkning kan være feil. Men for meg er en del av kunst åpenrom. Åpenrom for tolkning og at mennesker kan finne egne meninger i kunstverk. Man ser og opplever ting forskjellig og det skjer også med kunst. Jeg vil til slutt si at det var en fin opplevelse på kunstmuseet og samlingen var spennende og en ny opplevelse i kunstverden for meg.

-Kvinne, 21 år

Det rare i det fine

Jeg har valgt å skrive om min egen opplevelse av smykket kalt «halssmykke». Ved første øyekast syntes jeg smykket stakk seg ut som et pent smykke bestående av perler og porselen. Det var først da jeg stoppet helt opp og studerte det nærmere at jeg fikk en annen oppfatning av smykket. Jeg la da merke til at hodet som henger øverst på smykket, er adskilt fra kroppen, samtidig som jeg så hvordan armene og bena henger og slenger fra kroppen. Etter disse observasjonene så ga smykket meg en mer brutal og merkelig følelse. Nå når jeg ser på bildet jeg tok av smykket i ettertid, så klarer jeg fortsatt ikke å bestemme meg om smykket er fint og vakkert, ekkelt og rart eller alt på en og samme gang.

Julie

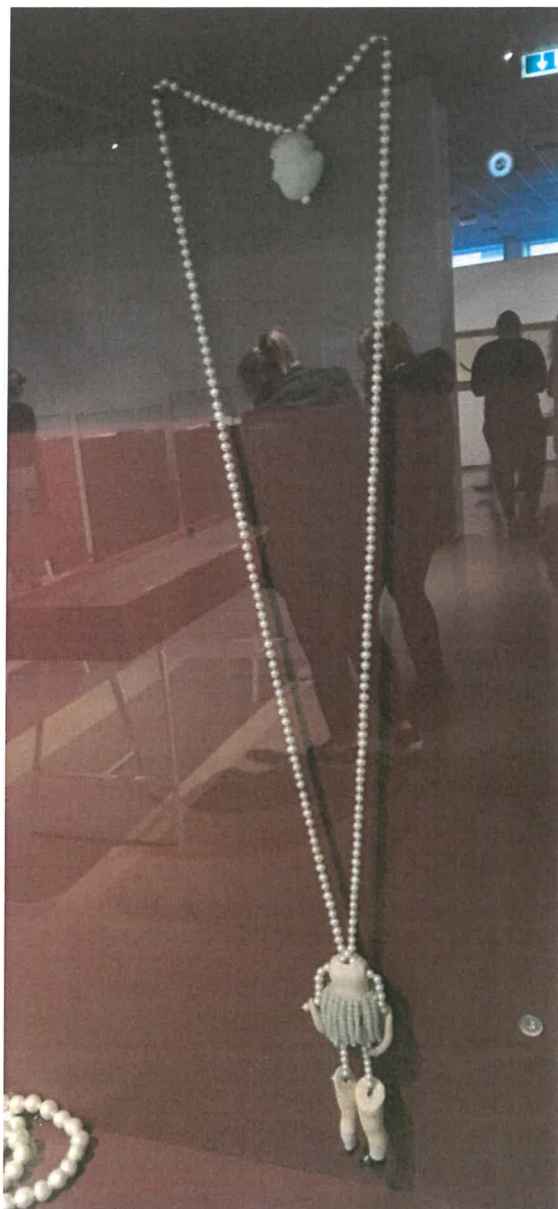
En pike av porselen

Jeg liker stygge ting. Jeg liker pene ting også, men ikke bare. Dette navnløse smykket syns jeg er uskjønt. Enkeltdelene og materialene er pene – de små og mange perlene og porselenet. Bena er lubne og barnaktig. Porselen syns jeg er et vakkert materiale – det er den skjønne søsteren til den klumpete leiren. Til sammen blir likevel alt det vakre morbid i dette smykket. Et navnløst, morbid smykke. Lemmene er avkappet kroppen, og hodet likeså. Ettersom de ikke kan dingle i løse luften i nærheten av kroppen, er de forent til den med en perlerad. Kontrasten mellom det dannede vakre og det stygge er stor.

Når smykket bæres, er det bare kroppen og lemmene som er synlige forfra. Hodet er borte. Men det vokser formelig frem bak i nakken på smykkebæreren, som en byll.

Porselensdukker står for meg som et symbol på illusjonen om den uskyldige pike. Men den uskyldige piken er ikke så uskyldig og snill. Dukken oser av skyldige handlinger. At kroppen har mistet armene og bena og hodet, har ikke bare skjedd. Noen har utført disse handlingene, og de er utført med overlegg. Man kan bare ane hva som ligger bak...

Christine

Fattig Friar

På Nordenfjeldske Kunstindustrimuseum ligger Jorunn Veitebergs smykkesamling. Med smykker datert helt tilbake til 1950-tallet, så blir det en del opp igjen om årene. Smykkene er av forskjellig kvalitet og verdi. Men for Jorunn har de alle en verdi som en ikke kan sette noen prislapp på, nemlig egenverdien. Dette er smykkene laget av henne selv, og som hun har samlet fra ulike smykkesamlere verden rundt.

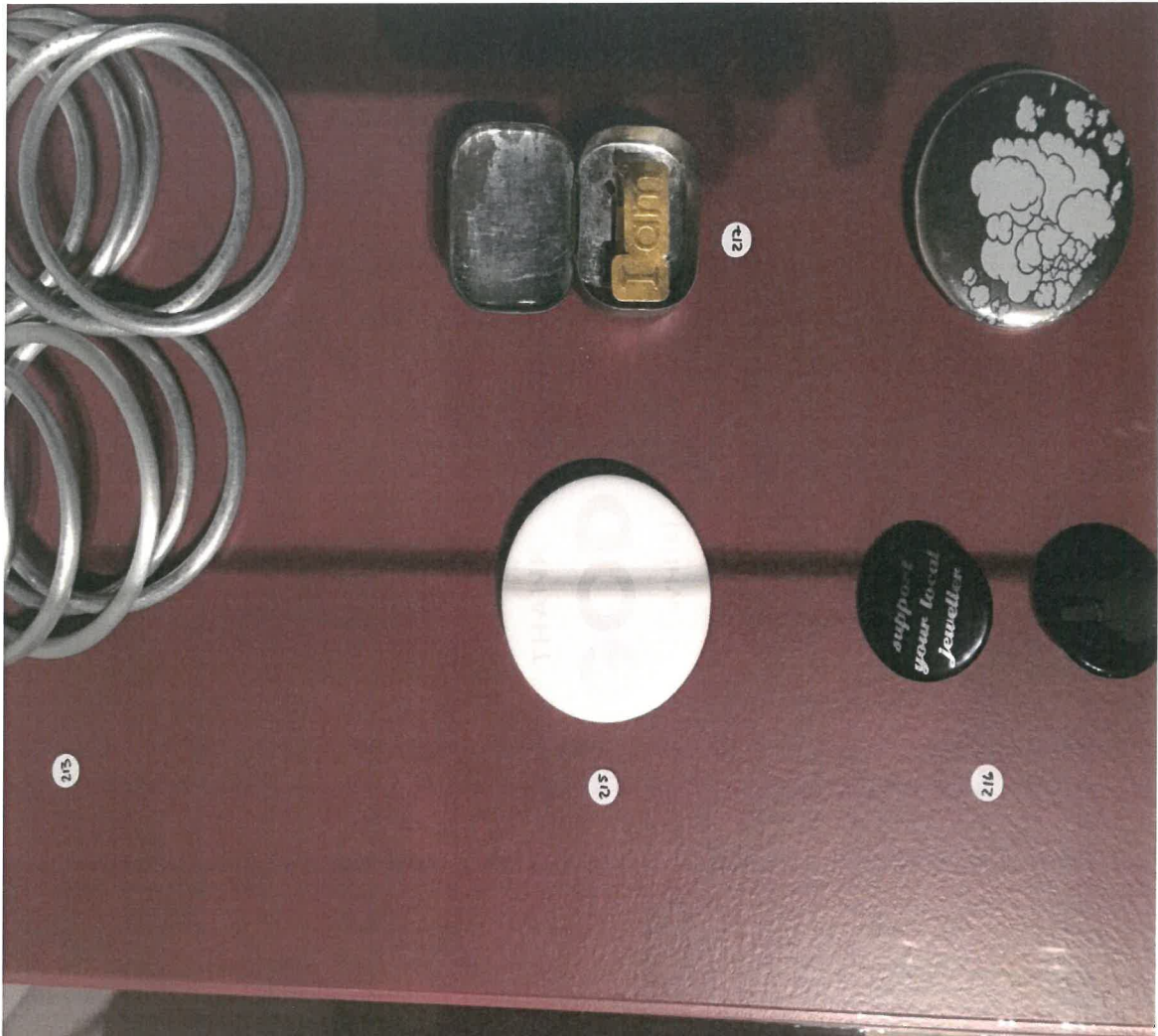
Da vi fikk i oppgave å velge ut et smykke som traff oss, valgte jeg et smykke som kalles for Fattig Friar, en ring laget av Sigurd Bronger i 2005. Årsaken til at jeg valgte smykket, var vel at for meg så var det den som skilte seg mest ut. Etter å ha vandret gjennom hele utstillingen, hadde vi sett mye forskjellig. Det var mye farger og mye til rett og slett alle smykkene. Ringen fremsto for meg som enkel og kanskje til og med litt kjedelig på avstand. Helt til jeg gikk nærmere for å studere den.

Smykket er en ring laget av messing, sølv og gull, med en liten diamant i midten. En del av ringen er også et forstørrelsesglass. Sett fra siden ser ringen ganske stusselig ut. Gullet og sølvet som ringen er laget av, er nemlig skjult under messingen, slik at ringen fremstår som blass og gammel. Mens sett ovenfra, gjennom forstørrelsesglasset, blir ringen en helt annen. Gjennom glasset blir diamanten stor og glitrende, og den fremstår mer imponerende. Fattig Friar, en ring for de som ønsker å imponere, men som kanskje ikke har den muligheten til å kjøpe noe for kostbart, men som finner en Petter Smart-løsning, slik at selv de beskjedene kan briljere.

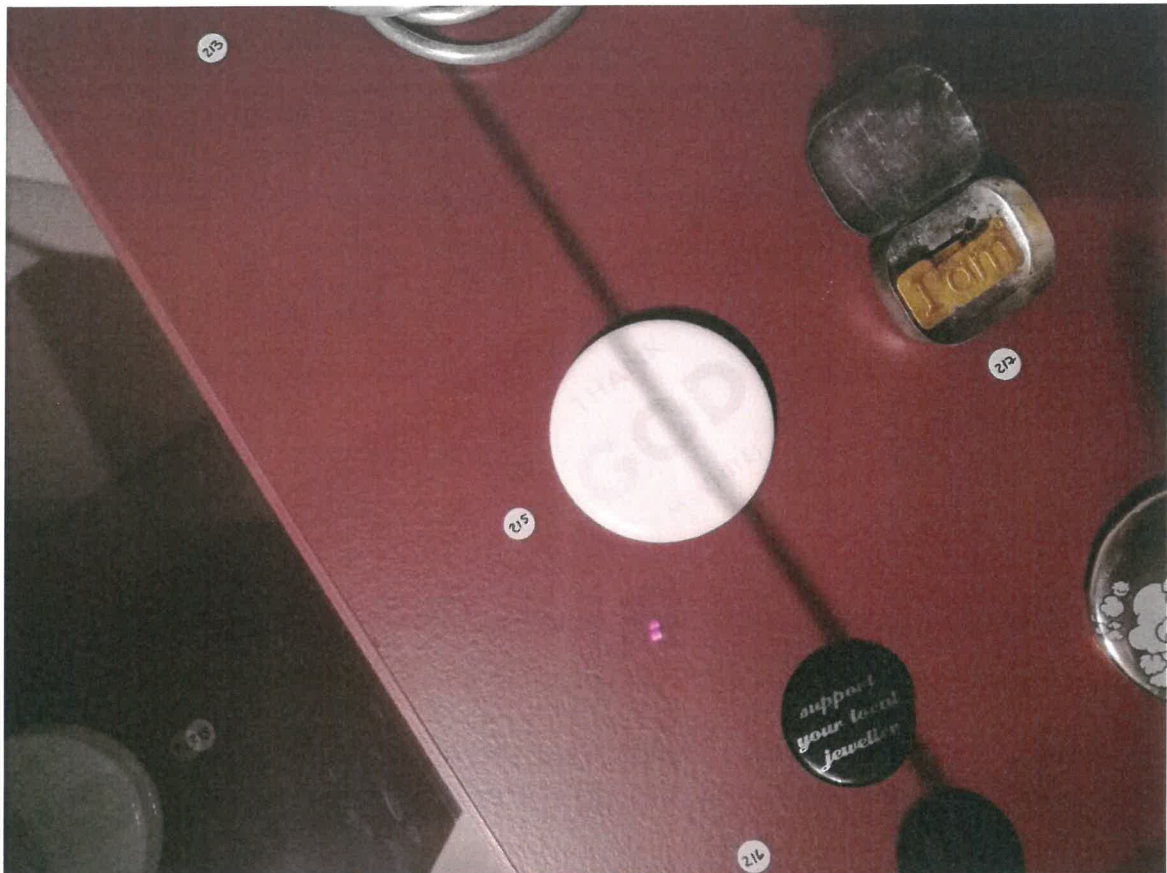
Jeg tror at tanken bak verket, er å poengtere at ikke alt bestandig er som det ser ut ved første øyekast. Ringen er belagt i messing, men består av sølv og hele 18 karat gull. Ringen i seg selv er verdifull, selv uten diamanten. Som ordtaket sier, så skal en ikke dømme en bok ut ifra omslaget, og jeg liker det ordtaket. Smykket for meg skilte seg ut på en måte som gjorde at jeg ble rolig og avslappa. Den personlige relasjonen jeg fikk med smykket, gjordet at det var dette verket som jeg likte best. På museum kan en finne noe for enhver smak, og i klassen har vi alle valgt oss ut et smykke som traff oss, hvorpå ingen er lik. En barnegruppe ville nok igjen ha valgt helt andre ting enn det vi selv ville ha valgt, det kunne ha vært spennende å se hva!

NORDENFJELDSKE KUNSTINDUSTRIMUSEUM

«Thank God I'm white», ved første blick tenkte jeg at dette kan være kontroversielt og provoserende for noen. Gjenstanden i seg selv er laget av metall og har en hvit farge. Det handler om hvordan man tolker ting. Jeg tenkte ved første blick at det er gjenstanden i seg selv som Jorunn Veiteberg snakker om, men som en som kommer fra en annen kultur og har mørk hud, tolket jeg dette som et kontroversielt tema som vi må tørre å snakke om, særlig med barn. Jeg synes kunsteren var modig som laget den, men Jorunn Veiteberg var modigere ved å bruke den som smykke, for at folk kan snakke om det.

Dette smykket valgte jeg av flere grunner. Det kan blant annet tolkes på flere måter, og det å gå med et sånt smykke er vågalt. Jeg la ikke merke smykket før noen andre pekte det ut. Da jeg først så det, og hva som sto på det, blei jeg fasinert. Jeg veit ikke helt hvorfor Jorunn Veiteberg kjøpte dette og velger å gå med det, men det trenger ikke å bety at ho er rasist.

Det står på smykket «thank god I'm white». Det første jeg tenkte på, var en video jeg har sett på facebook en gang. Der var det en dame som holdt et foredrag for mange mennesker om rasisme og forskjellsbehandling av «raser» og hvordan vi må få slutt på det. Til publikum sa hun: «Jeg har et spørsmål til alle i salen her, hvem vil bli behandla som mørkhuda blir behandlet her i landet, rekk opp handa». Det var ingen som rakk opp handa. Da sa hun: «Okey, jeg tror ikke dere forsto spørsmålet. Rekk opp handa de som vil bli behandla som mørkhuda blir behandlet her i landet». Det var fortsatt ingen som rakk opp handa. Det finnes ikke noe raser annet enn menneskerasen som vi alle er, mener jeg. Vi skal bli behandlet likt, og det jeg tror budskapet fra smykket er, er at mange av oss har det godt og er heldige med livet vårt, mens andre er mindre heldige.

Tur til kunst og industrimuseet.

Vi valgte en button som det sto «Thank god im white». Grunnen til at jeg valgte dette smykket var på grunn av budskapet. Av alt som var i denne utstillingen så var det denne som skapte mest følelser hos meg. Det får fram følelser og tanker fra tidligere i historien, både det med slavetiden i USA, og generelle holdninger som det har vært oppgjennom historien. Som kanskje enda det finnes folk som mener. Det med at hvite var mer verd enn svarte og at de hvite så ned på de svarte.

Jeg er enda litt usikker på hva han mente med det. Om det er ironisk eller om det er like rasistisk som jeg følte der å da. Det kan også være at budskapet kom til på grunn av historien til de svarte istedenfor at det er noe rasistisk ment. Takk gud for at jeg eller mine slektninger ikke har måtte opplevd det samme som de svarte har gjort for eksempel.

Vi fikk fortalt at hun som kjøpte dette smykket aldri brukte det i offentligheten, og jeg tror at det var en god ide for at det er lett å misforstå og at det kan skape reaksjoner hun ikke er ute etter.

Kunstindustri – museum figur 215:

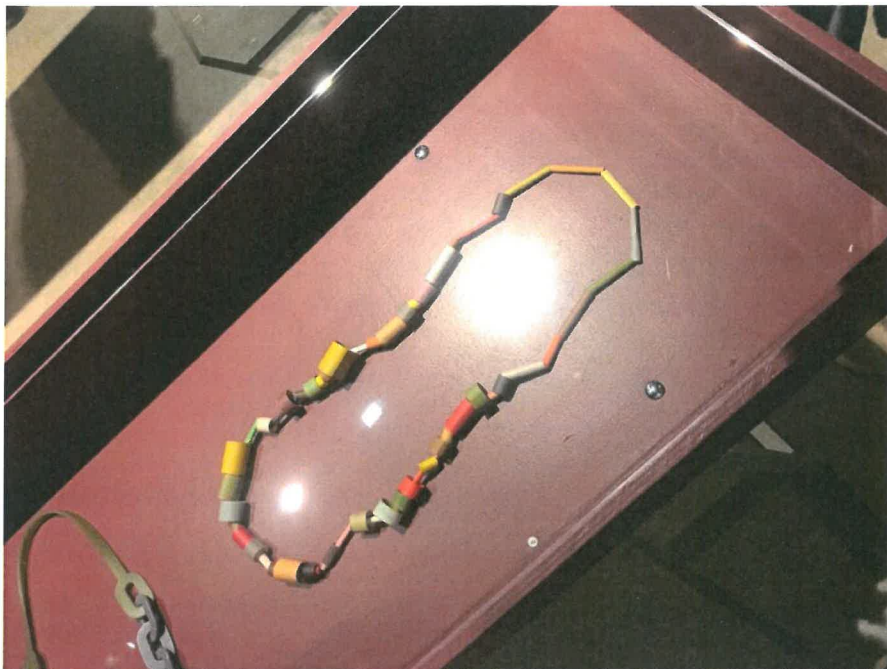
Grunnen til at nettopp dette smykket ble valgt var at det vekket følelser både fra et historisk perspektiv, men også et element av den politiske retningen verden vender seg stadig mer mot. «Thank God, I'm white» smykket var for min del kanskje det mest absurde smykket der siden å komme med det utsagnet i 2018 bærer et preg av en tanke om at visse «menneskeraser» er mer verd. Vi ser det i stadig flere land at høyrepopulister blir valgt, som ikke ser verdien av mangfoldet i et samfunn. Samtidig skal man ikke legge skjul på at det hører en del holdninger og fordommer mot mennesker som har en annen hudfarge enn seg selv. I et historisk perspektiv var dette utsagnet en realitet i mange land. Jeg håper selv at dette ikke blir en realitet hvor vi beveger oss bakover i tid, og der visse mennesker besitter rettigheter som de andre bare kan drømme om.

Omvisning på kunstindustrimuseum 29.10.2018

Jorunn Veiteberg

Dette smykke var det som rørte meg mest gjennom hele opplevelsen. Dette ga meg assosiasjoner til barndommen, hvor vi selv lagde slike smykker. Plastikken ser ut som byggeklosser eller perler man hadde når vi var små. Jeg er veldig imponert over at det var noe særegent med alle smykkene på museet, og at kreativiteten var så stor. Selve opplevelsen var noe for seg selv, noe nytt, og jeg synes det var utrolig gøy å få se alt som var.

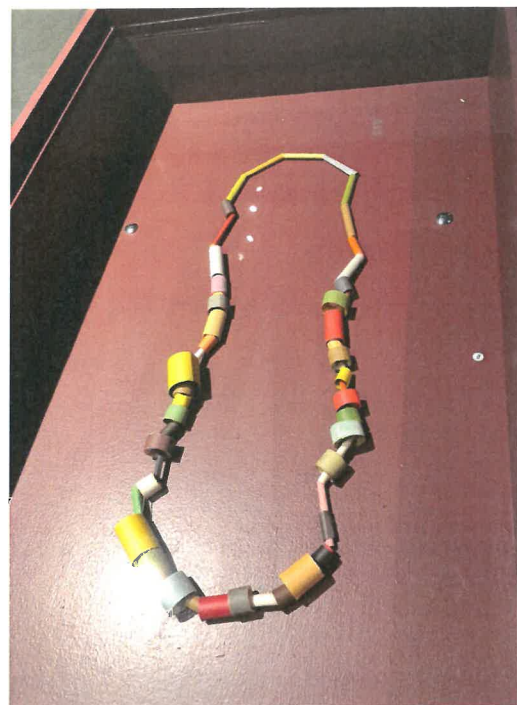
Nr. 222

Oda, student ved DMMH

Besøk på Kunstindustrimuseet

Vi var på en omvisning på kunstindustrimuseet mandag 29. oktober og fikk se på utstillingen til Jorunn Veiteberg. Vi gikk rundt å så på smykker som lå i montere med glass over slik at det var lett å se ned i. Det smykket jeg har valgt å trekke frem, er et smykke som jeg synes var interessant. Jeg synes det var interessant i den forstand at hvis vi hadde hatt med en barnehage på denne utstillingen, kunne vi sett på dette smykket og latt oss inspirere til å lage noe liknende. Som vi ser på bildet, er det et smykke som ser ut som om det er laget av ringer som er klippet ut av papp. Jeg tenkte med en gang på julelenker vi lager til jul hvor vi klipper ut papirstrimler og limer de sammen til lange lenker. Dette er noe jeg tror jeg kunne lagd sammen med barn i barnehagen fordi det er en ganske enkel ide som barna kan bruke som smykker hvis de vil. Da kan barna enten ta det med seg hjem og vise til foreldrene sine, bruke de i barnehagen eller legge det i hyllen sin hvis de ikke synes det er noe viktig å ta vare på. Men jeg tenker at dette kan være en god impuls til å kunne lage noe sammen med barna og la de ta litt styring selv. Hvis de ender opp med å lage noe helt annet er det også greit, og da kan vi se hvordan en lik impuls ender opp i mange forskjellige ideer og resultater.

Jeg valgte meg ut dette smykket fordi jeg syns det var kreativt, annerledes og et smykke jeg ikke hadde forventet å se i en smykkesamling.

Dette smykket fikk meg til å tenke med juletiden. Det er fordi det første jeg tenkte på når jeg så smykket var julelenker som vi pleide å lage i barnehagen.

Dette er et smykke som kunne vært til inspirasjon for kreativt arbeid med barn i barnehagen. Det kunne vært starten på en egen smykkesamling med ulike tema, arbeide med geometri, form, størrelse og farger.

Jeg valgte dette bilde, fordi det var kreativt og fargerikt. Det har ulike former med ulike størrelser. Det er spennende å se på, og det gir meg en positiv følelse når jeg ser på det. Smykket minner meg om en barnetegning. Dette fordi det ser ut som fargene og formene er tilfeldig plassert, noe det ofte gjør i en barnetegning også. Det som ligger bak både smykket og barnetegningen, er at det som synes for oss andre, ikke er tilfeldig. Det er en fortelling bak det. Det er noe kunstneren prøver å formidle til oss andre.

Jorunn Veitebergs smykkeutstilling

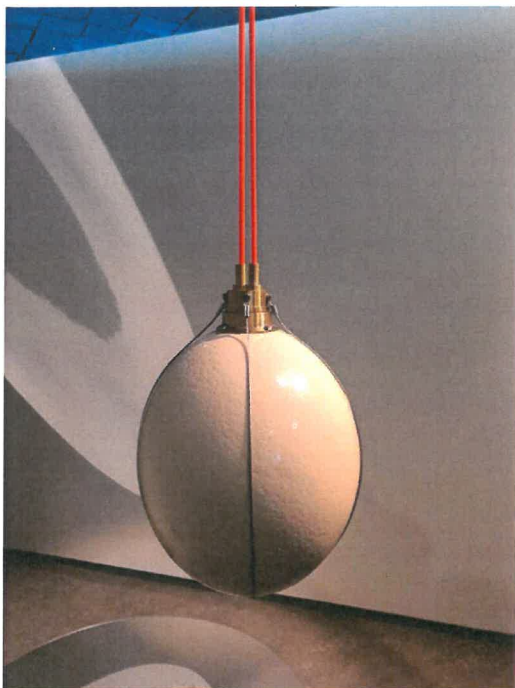
Vi går i 2. klasse på barnehagelærerutanning på DMMH. Vi har besøkt Jorunn Veitebergs smykkeutstilling på Kunstindustrimuseet i Trondheim. Her skulle vi velge oss et smykke.

Jeg har valgt dette smykket fordi jeg synes det ga et litt barnslig uttrykk. Jeg tror barn kan kjenne seg igjen i dette. Og jeg tror barna kan hente inspirasjon til å lage egne smykker eller andre ting. Det er ikke et for komplisert uttrykk.

Jeg tror også barna vil synes dette smykket er interessant fordi det har mange forskjellige farger og størrelser.

Kunstindustrimuseum

Jeg valgte dette bildet på grunn av hvordan det så ut, utseende. Da jeg først så dette smykket, tenkte jeg at dette ikke var et smykke i det hele tatt. Jeg trodde først at det var en ball/kule, men det viste seg å være et strutsegg-smykke. Jeg syntes det så veldig gøy og fasinerende ut, jeg ble ganske ivrig av å kjenne på det, løfte det og undre meg over hva dette egentlig var, før jeg da fikk vite hva det var. Dette kan også være relevant for barn, da de kan tenke seg at dette er kanskje en leke, men får da vite at det er et smykke av strutsegg. Jeg kan tenke meg at barna blir gira når det er av struts, og de blir nysgjerrige. Når du løfter smykket, så blir det på en måte som en «spretball/kule», som jeg da tror de ville ha undret seg over istedet. Det sto også et speil nedenfor egget, slik at man så hvordan den bevegde seg (gikk opp og ned). Det som kan være gøy å tenke over er at det er laget av metall og snor som henger ned til egget. Det å tenke seg hvor tung denne egentlig kan være når du skal ha den rundt halsen din, er jo ganske vekkende for meg.

Turen innom industrimuseet synes jeg var litt spennende i forhold til hva jeg trodde på forhånd. Jeg fikk lært en del om hvordan smykkenes oppbygging er og at det finnes mange forskjellige måter å lage ett smykke på. Nysgjerrigheten faller inn.

- Anonym

Diamant-is laget av swarovski krystaller, nr. 266

Klassen min var på Nordenfjeldske Kunstmuseum den 22.10.2018. Jeg valgte å ta bilde av denne diamant-is-gjenstanden fordi jeg syntes den var veldig fin. Jeg er veldig glad i både is og ting som glitrer, så derfor syntes jeg at denne passet meg midt i blinken. Den er laget av diverse materiale og swarowskikrystaller.

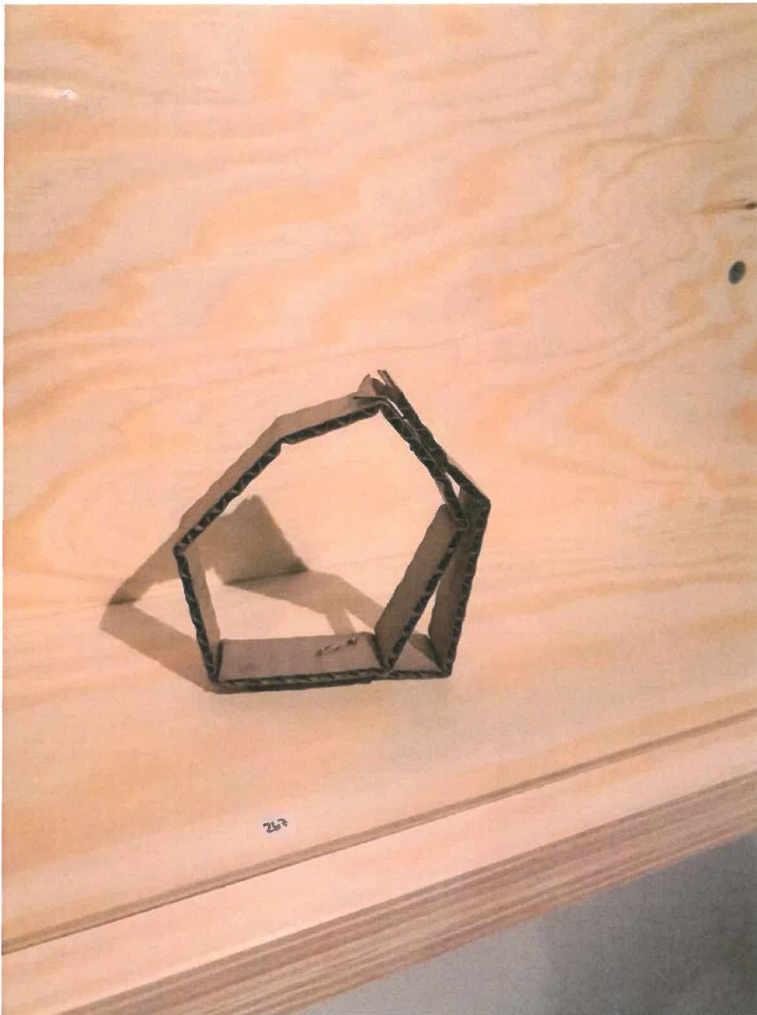
Da jeg først så hva dette var laget av, tenkte jeg først på hvor fin butikken Swarovski er, og hvor mye jeg elsker å besøke den når jeg er utenlands. Jeg går nesten alltid innom denne butikken om jeg skal forbi den, og i en av butikkene er det en stor glitter sofa/puff hvor det går an å hvile seg. Jeg tar alltid bilde sittende på denne.

Jeg forbinder denne gjenstanden med denne butikken – etter at jeg fikk vite hva den er lagd av. Gjenstanden er hvit med forskjellige farger på krystallene som er plassert over den hele. Jeg syntes den var fin å se på, og jeg skulle gjerne hatt den som pynt selv. Det var grunnen til at jeg valgte akkurat denne gjenstanden. Når jeg tenker på denne, tenker jeg også på sommer og sol, og is. Jeg forbinder denne med noe godt og herlig, og noe veldig positivt – bare se hvor fin den er! Spesielt når man lyser på krystallene!

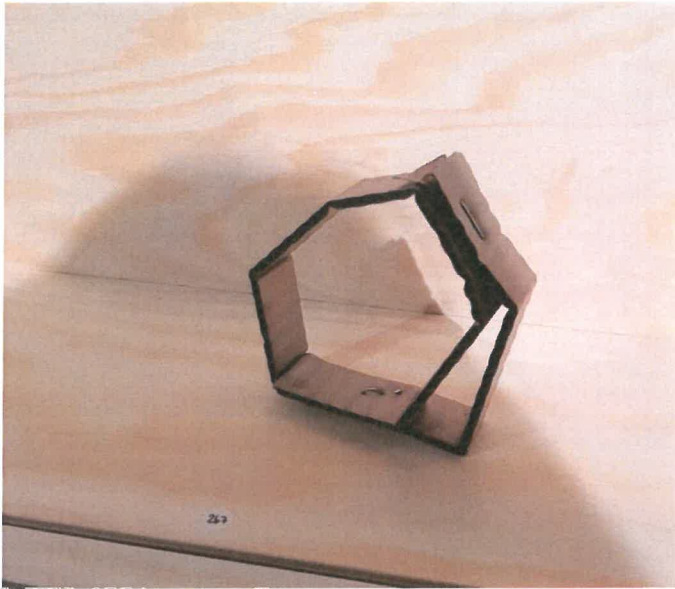

Hilde

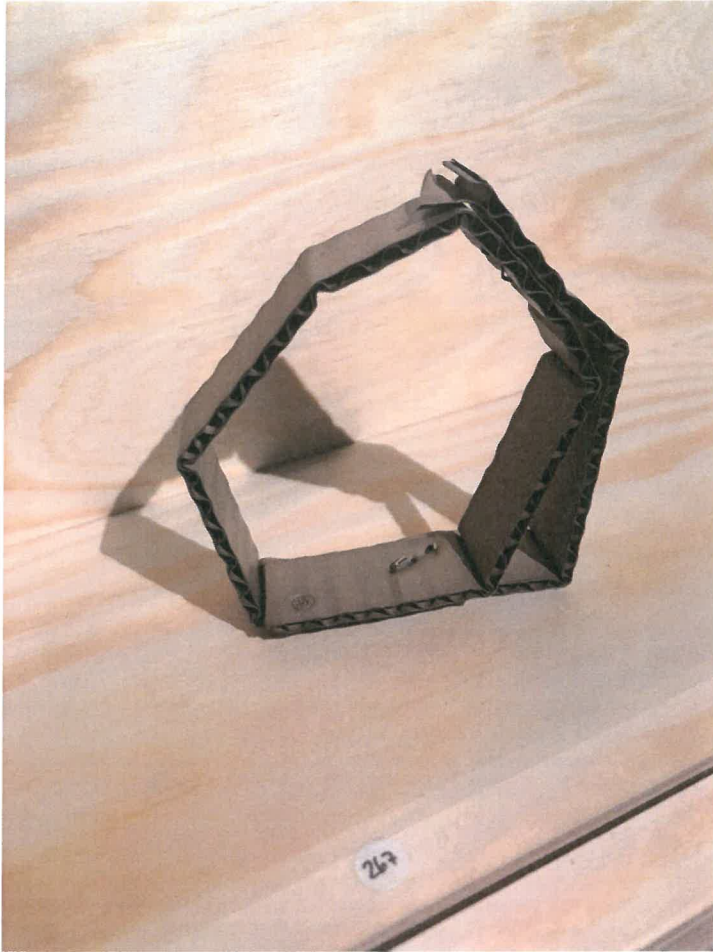
Vi var på kunstindustrimuseet i Trondheim den 29.10.2018, ifra omvisningen synes jeg dette smykket skilte seg ut og var litt ekstra interessant. Det ser ut som at armbåndet er laget av papp og en stift, men det er laget av mer verdifulle materialer som blant annet gull. Det er vanlig at man prøver å få smykker til å se verdifulle ut, selv om materialet ikke er så verdifullt. Personen som laget dette smykket, har gjort det motsatte. Dette armbåndet ser ut som en pappstripe som er festet med en stift, mens det egentlig er laget materialer med større verdi. Grunnen til at jeg synes dette smykket skilte seg ut, er fordi jeg aldri har sett et smykke med ganske høy verdi som ser så verdiløst ut.

«Bølgepapp» av David Bielander

Jeg syntes at dette smykket var veldig morsomt da jeg fant ut hva det var laget av. Det ser ut som et veldig enkelt smykke som er laget av papp og to stifter. Det er vanskelig å se at det faktisk er laget av oksidert sølv og kvitt gull. Dette synes jeg gjør smykket ganske morsomt siden at der vanligere å bruke billige materialer til å prøve å lage noe som ser dyrt og elegant ut, mens her så har det blitt brukt dyre materialer til å lage noe som ser veldig billig og enkelt ut. Jeg liker veldig godt den vrien som har blitt gjort her, og jeg tenker at dette er noe også barnehage barna kan synes er morsomt.

Av bølgepapp – hva kan man lage av det?

En hytte, en bokperm, et smykke?

Et armbånd – ja, det kan det bli, bare se,
men rør ei, det kan gå i stykker.

Å bære et armbånd av bølgepapp
er lett, for det har lite vekt,
men kommer det vann på, da blir smykket slapt,
og armbåndet det smuldrer vekk.

Et armbånd av bølgepapp med bølger og krøll,
ja, tro meg det er ikke tull.

Det er faktisk laget av oksidert sølv
og ispedd det hviteste gull.

Marit

"Gold Fingers"

Dette smykket fanget øyet mitt fordi jeg ikke syntes det så ut som et smykke man kan ha på kroppen. Jeg syntes det var veldig spesielt, og det ser også veldig spiselig ut. Jeg ble veldig fasinert av at det ikke er en fiskepinne, men at den faktisk er laget av silikon og rav. De som har laget den, har vært veldig flinke med å få den til å se så ekte ut. Jeg synes det var gøy å se at vi mennesker er forskjellige, og ser på kunst med helt forskjellige øyne. Jeg tror også at dette er noe man kunne tatt med barnehagebarn på, og at de hadde kommet til å syntes at dette smykket var morsomt å se på og interessant. De hadde nok også blitt forundret over at den ikke er spiselig, og at det ikke er en ekte fiskepinne, noe man tror før man får vite hva den er laget av. Personlig så synes jeg at det å lage kunst ut av hverdagslige ting er veldig interessant og spennende, og det var nok nettopp derfor jeg likte akkurat dette smykket så godt.

En terning av gull

Smykket er lite og minner meg om en terning. Det ser edelt ut, med gullfarge og små steiner. Det ser ut som en liten skatt. Det er en liten skatt man kan ha i hånden og studere og nyte og drømme seg bort i. Til gull og grønne skoger der alt er bra. Siden smykket er så lite, kan det få plass i en liten, hemmelig eske, som man kan gjemme bort innerst i skuffen og ta frem til et magisk og gyllent øyeblikk når drømmene kaller, og verden forgår.

Christine

Dot-brooch av Paul Derrez.

Denne brosjen er kanskje ikke det en vanligvis forbinder med en brosjje. Det er en av grunnene til at jeg liker den. Sirklene i ulike størrelser og farger er med på å fange oppmerksomheten min. Noen sirkler er store, andre litt små. De lyse fargene er mer transparente enn de mørke. Det er spennende å ha muligheten til å se gjennom noen av fargene. Den hvite fargen som omgir sirklene, er med på å fremheve de ulike sirklene både når det gjelder størrelse og farge. Den minner meg om en palett med farger som en bruker til å male med. Jeg liker de runde formene og de ulike størrelsene. Det at sirklene er tilfeldig plassert, er noe jeg synes er fengende. Jeg tror at dersom sirklene hadde vært plassert annerledes, så ville ikke brosjen ha appellert til meg på den samme måten. Det blir på en måte litt uorden, litt kaos. Den ovale formen ytterst minner meg om et egg. Jeg tror at dette er et smykke som vil fenge barns interesse nettopp på grunn av både form, farge og de ulike størrelsene på sirklene. Det at en kan se igjennom noen av fargene vil også vekke barns nysgjerrighet.

Marianne

Dot-brooch

Da jeg så smykket/gjenstanden, så var min første tanke at det var gøy. Jeg så farger og geometriske figurer. Jeg som kommende barnehagelærer fikk inspirasjon til mange forskjellige aktiviteter og temaer rundt dette smykket. Smykket viser kontraster med de mørke sirklene mot den lyse ovale bakgrunnen. Mørke farger møter lyse farger på en hvit åpen arena. Størrelsene er ulike der fargene blir lysere desto større arealet blir. Dette får meg til å tenke på at det mørket i livet er, eller bør være en liten prikk i livet omringet av store helheten. I denne helheten er det store deler som har flotte farger, som skal være det som gjør livet vakkert. Alle møter motgang, har mørke dager, og det vonde som livet byr på, men man må tenke at dette er som en liten prikk i forhold til et helt livsløp der den hvite ovalen representerer livet. For meg representerer smykket også meg og andre mennesker. Alt inni smykket representere personer man møter gjennom livet. De store lyse sirklene er kanskje et familiemedlem, en helt, en venn eller kjæreste, mens de mørke, ja det sier seg selv.

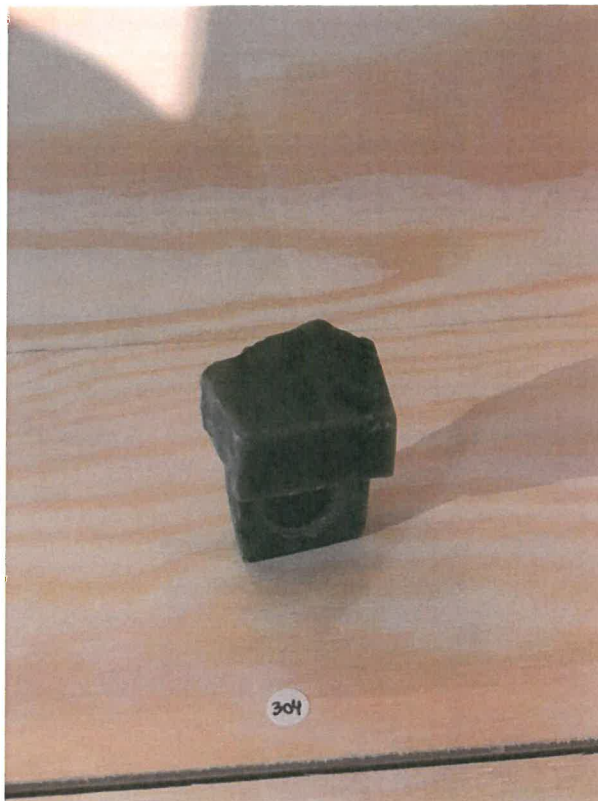
Min opplevelse av et smykke fra besøk på Kunstindustrimuseet

Jeg valgte dette smykket grunnet dets utseende. Det var et av de få smykkene fra den tiden som faktisk lignet et smykke slik som allmennheten kjenner det i dag. De grønne sirklene som var langs smyksesnoren og låsen sammen kunne vært noe man hadde funnet på H&M eller andre steder hvor man får kjøpt masseproduserte smykker. Så ser man smykket i sin helhet, med de tre grønne spiralsirklene nederst, og det ble plutselig løftet mange hakk. Jeg tror at det var kombinasjonen av at hele smykket er grønt, som for øvrig er min yndlingsfarge, samt at det har gjentakelse i antall sirkler var det som gjorde at smykket appellerte til meg. De tre sirklene nederst og de tre sirklene på hver sin snor langs kjedet. Smykket har en eksklusiv «look» over seg, og kunne fint vært noe som hadde sin opprinnelse i en stammekultur fra lang tid tilbake. Det appellerer til de fleste, historie og kultur. Jeg syntes dette smykke løfter samlingen nettopp fordi det viser at ikke alt behøver være utenfor komfortsonen, nettopp fordi dette er et halssmykke flere jeg vet om, kunne båret rundt halsen sin med stolthet, inkludert meg selv.

Newzealandsk jade

Da vi var på museet, møtte man et hav av inntrykk fra så mange ulike typer smykker som hadde blitt laget til ulike tidsepoker. Jeg valgte akkurat denne ringen fordi jeg syntes den var så enkel og grei å se på da jeg gikk rundt på museet. Når jeg tenker på smykker generelt, tenker jeg særlig på gull, juveler, glitter og andre måter smykker blir fremstilt på i dagens tid. Dette gjorde ikke dette smykket. Jeg valgte også dette smykket fordi den bestod av så mange forskjellige geometriske figurer som er lett å kunne ta med meg videre som for eksempel til barnehagen, hvor man for eksempel skal lære barna om matematikk. Siden denne ringen ikke består av noe edelt gull eller andre fancy materialer, fanget dette blikket mitt. Dette er fordi denne ringen består av et material som jeg aldri har hørt om før. Det får ringen til å virke mer spennende. Den blir på en måte et unikt smykke.

Vegard

Etterarbeid museumsbesøk

Kim Buck, Tro, håp og Kjærlighet (2005), 18kt gull, silkesnor.

Vi fikk anledning til å besøke det Nordenfjeldske kunstindustrimuseet i regi av Dronning Mauds minne høyskole, for å se på en smykkekolleksjon av Jorun Veiteberg. Ut i fra denne smykkekolleksjonen fikk vi i oppgave å velge ut ett smykke som på en eller annen måte berørte oss eller fanget interessen vår. Jeg valgte et smykke av Kim Buck, som hadde en rød snor med tre anheng på; et kors, en davidstjerne og en halvmåne med stjerne. Hovedsakelig synes jeg at det var flott å se de tre religionssymbolene i en slags enhet, og det fikk meg til å tenke på hvordan smykket på mange måter kanskje representerer mennesker og de ulikhetene og det mangfoldet som finnes i verden. Kanskje kan det representere likeverd mellom alle mennesker uavhengig av religion og kultur, og at mennesker kan finne sammen på tross av disse forskjellene. I en verden preget av konflikter og krig mellom mennesker fra de ulike religionene, er det kanskje et ønske og et håp blant mennesker om at vi kan legge disse konfliktene til side og anerkjenne at vi alle er likeverdige mennesker, som har evnen til å leve sammen og respektere hverandre til tross for ulik tro og kultur.

Når det kommer til det rent estetiske ved dette smykket, var det ikke utseendet som gjorde at jeg først ble oppmerksom på det, men heller det potensielle budskapet bak. Samtidig var dette smykket annerledes enn mange av de andre smykkene i kolleksjonen, hvor enkeltheten er fremtredende i sammenligning med mange av de mer unike og eksentriske smykkene. Rødt og gull er de eneste fargene som er anvendt, og rødt tiltrekker seg umiddelbart oppmerksomhet. Rødt kan symbolisere kjærlighet, mot eller vilje, men samtidig også aggresjon og sinne. Fargen kan man på mange måter knytte opp til de refleksjonene jeg har gjort meg omkring dette smykket, og at den forsterker det mer «opphøyde» gullet som jo religioner også anses å være. Til forskjell fra mange av de andre smykkene i kolleksjonen, hvor det ikke blir brukt ekte gull, men derimot gjenbruksmateriell og gull-lignende elementer, er disse anhengene laget av ekte gull. Det viser kanskje også ytterligere respekt for de religionene som disse symbolene representerer, og hvor viktige de er for millioner av mennesker rundt om i verden.

Christina.